ஜனோபகாரி.

(JANOPAKARI)

"உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் பலகற்றும்
கல்லார் அறிவிலாதார்."—திருக்குறள்.

புஸ்தகம் 3. Vol. III. | காளயுக்தி௵ ஆவணிமீ, AUGUST, 1918. | சஞ்சிகை 8. No. 8.

The Progress of the World.

பிரபஞ்சப்போக்கு.

ஆயுர்வேத வைத்தியமுறையின் மேன்மை.

இந்த வருஷம் ஆகஸ்டுமாதம் சென்னையில் கூடிய சட்டசபையில் கனம் ரங்காசாரியார் அவர்கள், சென்னை ஆயுர்வேத காலேஜுக்கும், அதுபோன்ற ஆயுர்வேத யுனானி சாலைகளுக்கும் பிரதிவருஷமும் கவர்ன்மெண்டார் பணவுதவி செய்யவேண்டுமென்றும், அவற்றின் மூலமாகச் சுதேசவைத்திய கிரந்தங்களை மொழிபெயர்க்கவும், அவைகளை அச்சிட்டுப் பிரசுரம்செய்யவும் ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டுமென்றும், இத்தேச வைத்தியச் சரக்குக்களின் குணாகுணங்களை ஆராய்ச்சிசெய்யவும் ஆயுர்வேத யுனானி முறைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கவும் வேண்டுமென்றும் ஓர் பிரேரணையைக் கொண்டுவந்தார். ஊன்றிக்கவனிக்க, ஆயுர்வேத யுனானி முறைகளில் பல அரியபெரிய விஷயங்கள் பொதிந்துகிடக்கின்றனவென்பதை எவரும் மறுக்கவொண்ணாது. நமது தேசத்தில் பெரும்பாலான ஜனங்கள் ஆயுர்வேத யுனானி முறைகளின் மூலமாகவே சிகித்ஸைகள் பெறுகிறார்களென்ற விஷயமும் பலரும் அறிந்ததே. இம்முறைகள் போதியவளவாக இராஜாங்கத்தாரின் ஆதரவில்லாமல் மழுங்கிப்போய்க் கிடக்கின்றனவே தவிர, அவை நமது தேசத்தில் பூண்டற்றுப் போய்விடவில்லை. ஐதராபாத்போன்ற சுதேச சம்ஸ்தானங்களில் இம்முறைகள் எவ்வாறு ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றனவென்ற விஷயம் சென்றமாதத்து "ஜனோபகாரி"யில் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. குடிகளின் தேகசௌக்கியம் நல்ல நிலைமையிலிருக்கச் செய்வது இராஜாங்கத்தாரின் கடமையாகும். இவ்விஷயம் எவரும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதென்பதில் ஐயமில்லை. எனினும், நமது இராஜதானியில் மொத்தம் ஜனத்தொகை 430 லட்சத்துக்கு 668 வைத்தியசாலைகள் இருக்கின்றன. அதாவது சராசரியில் 64,356 பேர்களுக்கு ஒரு வைத்தியசாலை வீதம் தேறுகின்றது. வைத்தியசாலைகளில் ஒவ்வொன்றும் பல மைல்களுக்கப்பால் இருக்கின்றது. இவைகளில் பிணியாளிகள் சிகித்ஸைபெறுவது அசாத்தியமாயிருக்கின்றது. வைத்தியசாலைகளைப் பெருக்குவதென்றால், ஏராளமான பணச்செலவு பிடிக்கும். போதியவளவு சாஸ்திரப்பயிற்சி பெற்றவர்களும் கிடைக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, பெரும்பாலான ஜனங்கள்

சுதேச வைத்தியர்களிடமே சிகிச்சைகள் பெறவேண்டியிருக்கின்றது. மேனாட்டுமுறைகளில் சொல்லப்படாத சில கேஸ்கள் ஆயுர்வேத யுனானி முறைகளினல் சொஸ்தமாக்கப்பட்டிருக்கின்ற விஷயத்தை மேனாட்டுநிபுணர்களுள் சிலரும் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விஷயம் இப்படியிருக்க, கனம் ரங்காசாரியார் கொண்டுவந்த பிரேரணையை இராஜாங்கத்தார் எதிர்த்துப்பேசியதன் காரணம் விளங்கவில்லை.

மேனாட்டுமுறை.

ஆயுர்வேத யுனானிமுறைகளின் மேன்மையை நாம் எடுத்துக்கூறுவது ஒருபுறமிருக்க, இவைசம்பந்தமாய் இந்தியாவில் வைத்திய இலாகாவில் பெரும்பதவியை வகித்திருந்த ஸர் பார்டி லூகிஸ் என்பவர் வைத்தியத்தொழிலைப்பற்றி ஒரு சமயம் பேசும்போது குறிப்பிட்ட விஷயங்களை இங்கு எழுதுவது அவசியமாகும். இவர் மேனாட்டு வைத்தியசாஸ்திரத்திற் பயிற்சி பெற்றவராயினும், ஆயுர்வேத யுனானிமுறைகளின் குணங்களை அங்கீகரிக்காமலிருக்க முடியவில்லை.

"வைத்திய சிகிச்சையில் மிக்க ஈலமான விஷயங்கள் மேனாட்டு வைத்தியசாஸ்திரங்களில்தான் அடங்கியுள்ளனவென்று நீங்கள் அபிப்பிராயப்படக்கூடாது. நான் இந்தியாவிலிருந்து பழகப்பழக ஆயுர்வேத யுனானிவைத்தியர்களால் அனுஷ்டிக்கப்படும் முறைகள் மிகவும் உபயோகமானவையென்று எனக்குத் தெரிகின்றது. மேனாட்டு வைத்திய நிபுணர்கள் இப்போது பல புதிய முறைகளைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாய்ச் சொல்லிக்கொள்பவையெல்லாம் இங்கிருக்கும் சுதேச வைத்தியர்களின் முன்னோர்களுக்குத் தெரிந்தவையே. உதாரணமாக:- விடல், ஜாலால் என்பவர்கள் மகோதரம் போன்ற வியாதிகளுக்கு உப்பில்லாப் பத்தியம் ஏற்படுத்தலாமென்று புதிதாய்க் கண்டுபிடித்துவிட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆனல், இது புதிதன்று. ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களுக்கு முன்னமேயே இவ்விஷயங்கள் கீழ்நாட்டு வைத்தியர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, நீங்கள் புராதனமான முறைகளைப் பழித்தல் தகாது".

மேற்குறித்தவாறு பார்டி லூகிஸ் சொல்லியிருப்பது ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கது. இந்த ஒன்றே ஆயுர்வேத யுனானிமுறைகளுக்கும், மேனாட்டு முறைகளுக்கும் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வை நன்கு விளக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. ஆகவே, இப்போது புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவையென்று சொல்லப்படுபவையாவும் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே நம்பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றனவென்றும், அவர்களால் கூறப்படாதது ஒன்றும் இப்போது நூதனமாகக் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லையென்றும் நாம் நிர்த்தாரணம் செய்யலாம். இன்னும், மேனாட்டு முறைகளைப்பற்றி அத்தேசத்து வைத்தியநிபுணர் ஒருவர் தமது பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்ட விஷயங்களை இங்கு எழுதுவோம்:—

"காலரா, நீர்ரோகம் முதலான பல வியாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் மருந்துகளின் பலாபலனை அறிந்துகொள்ளாமல், அவை வாராமலிருப்பதற்கான முறைகளைச் சொல்லிவருகிறார்கள். மலேரியாஜ்வரத்தை நிவிருத்திசெய்ய வழிதெரியாமல் உலகத்திலுள்ள கொசுக்களின் வம்சம் அற்றுப்போகும்படி செய்யவேண்டுமென்கிறார்கள். அதாவது:—வியாதிகளைப் பரிஹரிக்கும் வழிதெரியாமல், அவை வாராமல் தடுப்பதற்கான முறைகளை அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று மேனாட்டு நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். அமெரிக்கா தேசத்து வைத்தியநிபுணர் ஜார்ஜ் எச். கிளார்க் என்பவர் சொல்லுகிறபடி, "இக்காலத்திய வைத்தியர்கள் நாகரிகமருந்துகளை உபயோகப்படுத்தாமல் சாகரிஷியினுடைய மருந்துகளை உபயோகப்படுத்துவார்களானல், உலகத்தில் வியாதிஸ்தர்களின் எண்ணிக்கை வெகுவாகக் குறையும்" இவ்விஷயத்தை நாம் எப்போதும் மனதில் வைக்கவேண்டும்".

மேன்மையானதன்று.

இத்தகைய அத்தாட்சிகள் ஆயுர்வேத யுனானிமுறைகளின் மேன்மையை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் எடுத்துக்காட்டுமென்பதில் கொஞ்சமும்சந்தேகமில்லை. ஆனல், கனம் ரங்காசாரியர் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரணைசெய்து பேசியபோது, கனம் கர்னல் கிப்போர்ட் பின்வருமாறு எதிர்த்துப்பேசினர்.

"கனம் மெம்பர் ஆயுர்வேத யுனானிமுறைகளைப் பற்றிப் பேசியது தேசபக்தியினலேயே யென்று

நான் நினைக்கிறேன். இப்போதுள்ள டாக்டர்கள் போதாதது உண்மையாயினும், இந்தியமுறையைப் பயிற்சிசெய்விக்க வேண்டுமென்பது விளங்கவில்லை. உடற்கூறு சாஸ்திரம், சரீர சாஸ்திரம் முதலியன சரியாகச் சொல்லப்படாத ஒரு முறையை ஆதரிப்பதற்குப் பொதுப்பணத்தைச் செலவிடும்படி நான் எவ்வாறு கவர்ன்மெண்டாருக்குச் சிபார்சு செய்யக்கூடும்? தேகத்தில் இன்னது நடக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ளக்கூடாமல் மருந்தொன்றைமாத்திரம் கொடுப்பவர்களின் முறைகளை நான் எப்படி ஆதரிக்கக்கூடும்? பழையமுறையை இக்காலத்திற்கு ஏற்றதாய்ச் செய்யமுடியுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை.''

கனம் ஸர்ஜன் ஜனரல் இவ்வாறு பேசியிருப்பது வியக்கத்தக்கதாயிருக்கின்றது. இவர் ஆயுர்வேத யுனானி முறைகளில் நன்கு தேர்ச்சிபெற்றுள்ளவராயின், மேற்குறித்தவாறு அவர் பேசியிருக்கமாட்டாரென்பது திண்ணம். கொஞ்சமேனும் இச்சுதேசமுறைகளில் அநுபவமும் ஞானமுமில்லாத இவர் இம்முறைகளைக் கண்டனம் செய்ய முன்வந்தது எந்த ஆதாரங்களைக்கொண்டோ நாம் அறியோம். ஸமீபத்தில் சென்னை "வைத்தியகலாநிதி"யின் பத்திராதிபரான ஸ்ரீமான் பண்டிதர் எம். துரைசாமி ஐயங்கார் அவர்கள் "தேசபந்து"வில் ஆயுர்வேத முறையில் இல்லையென்று கனம் ஸர்ஜன் ஜனரலால் கூறப்பட்ட விஷயங்களை மறுத்து எழுதியிருப்பதில் சில முக்கிய அம்சங்கள் வருமாறு:—

"தேகதத்துவசாஸ்திரம், அங்கசாஸ்திரம் இவைகளைப் போதிக்கும் பழையகிரந்தத்திற்கு "சுசுருதஸம்ஹிதை" என்று பெயர். ஸ்தாவரசாஸ்திரத்துக்கு (பாட்டனி) ஜீவதத்துவங்களுடன் உதாரண அநுபவபூர்வமாய் ஆயுர்வேதநூல் போதிக்கின்றது. இது மற்றைய முறைகளிற் கிடையாது. தேகதத்துவத்தில் ஏழுவிதத் தோல்களிருக்கின்றன. மற்றும், மேனாட்டார் அணுவீக்ஷணி என்னும் மைக்ராஸ்கோப் கண்ணாடி வழியாகக் கண்டுபிடிக்கமுடியாத பலதேக தத்துவங்களையும் ஆயுர்வேத சாஸ்திரங்கள் தெளிவாய்க் கூறுகின்றன. அன்றியும், தேகத்தில் உயிர் இருக்கும் மர்மஸ்தானத்தை மேல்நாட்டார் எவ்வித பரிசோதனையாலும் இன்னும் சரியாய்க் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அநேக பிரபல மேல்நாட்டு வைத்தியர்கள் இதைக் கண்டுபிடிப்பதில் தோற்றுப்போய்விட்டார்கள்.

"மருத்துவ சாஸ்திரமானது சுசுருதசம்ஹிதையில், 2 முதல் 4 அத்தியாயம் வரையில் "சரீரஸ்தானம்" என்ற தலைப்பின்கீழ் விவரிக்கப்படுகின்றது. கருப்பமும் அதன் வளர்ச்சியும் எவ்வாறு உண்டாகின்றனவென்பதை புரொபஸர் வான் ஒட்டன் என்ற ஒரு ஜெர்மன் நிபுணர் ஆராய்ந்து புதிதாய் வெளியிட்டவைகளெல்லாம் ஆயுர்வேதத்திலிருப்பவைகளே. "ஜீவதந்திரம்", "பர்வதந்திரம்", "இரண்யாக்ஷதந்திரம்" ஆகிய இவைகள் யாவும் இவற்றைப்பற்றியே கூறுகின்றன.

"அஷ்டாங்கஹிருதயம்" "அஷ்டாங்கசங்கிரகம்" என்ற நூலின் "தினசரியம், ருதுசரியம், ரோக அநுத்பாதநீயம்" என்ற அத்தியாயங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சுகாதார தத்துவங்களைவிட, மேல்நாட்டுத் தத்துவங்கள் உயர்ந்தவையல்ல. ஸ்நேஹநு, ஸ்வேதநு என்ற ரோக சிகித்ஸைகளுக்கு நவீன மேல்நாட்டு வைத்தியப்புலிகள் புதிதாகக் கண்டுபிடித்ததாகப் பெருமைபாராட்டிக்கொள்ளும் சிகிச்சாமுறைகள் நமது வாக்பட்டர் என்ற ஆசிரியர் கூறியுள்ள 13 விதமான சிகிச்சாமுறைகளில் அடங்கியவைகளே. மூத்திரத்திலுள்ள நீர்ரோகக் கற்களை அறுத்தெடுக்கும் முறை மேல்நாட்டார் கண்டுபிடித்ததாகநினைப்பார்கள். இது முன்னமேயே ஆயுர்வேதநூல்களிலுள்ளதென்பதை கனம் ஸர்ஜன் ஜனரல் அறிவாராக.

"விசேஷவியாதிகளுக்குச் சிகிச்சைகள் "சாலக்கியதந்திரம்" என்ற நூலில் நன்றாய்க் காணப்படுகின்றன. உலோகப்பொருள்களினின்றும் நல்லமருந்துகள் செய்யப்படுகின்றனவாதலால், இரசாயனசாஸ்திர அறிவுவளர்ச்சி எவ்வளவுதூரம் அக்காலத்திலிருந்ததென்பதை யூகித்துக்கொள்ளலாம். "ரஸரத்ந ஸமுச்சயம்", "ரஸரத்நாகரம்" "ரஸஹ்ருதயதந்திரம்" இந்நூலில் ஆராய்ச்சியால் கிடைத்து (கெமிஸ்டரி) பௌதிகசாஸ்திரத்தின் மேன்மையை ஸ்ரீமான் பி. ஸி. ரே அவர்கள் விளக்கியிருக்கிறார். ஆங்கிலர் கூறும் "மெட்டீரியாமெடிகா" என்றநூல் ராஜநிகண்டு தன்வந்தரிநிகண்டு போன்ற வைத்திய நிகண்டுகளேயன்றி வேறல்ல. ஸர்ப்பசம்பந்தமான வியாதிகளும், விஷங்களுக்குச் சிகிச்சைசொல்லும் "[illegible]நிதானம்" என்றநூலில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. க்ஷயரோகத்திற்கு இப்போது பெரிய புதியமுறை கண்டுபிடித்துவிட்டார்களாம். அது அக்கினிகாஸ்யர்

என்பவர் இயற்றிய உயர்ந்த ஆயுர்வேதநூலில் விரிவாய்க் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.”

மேற்குறித்தவாறு ஸ்ரீமான் பண்டிதர் அவர்கள் எழுதியிருப்பது, இல்லையென்று கூறியவற்றிற்கு ஏற்ற பதிலாகும். இவற்றை நம் கவர்ன்மெண்டார் நன்கு கவனித்துத் தக்கது செய்யவேண்டுகிறோம்.

ஜெர்மன் கிழக்கு ஆப்பிரிகா.

ஜெர்மன் கிழக்கு ஆப்பிரிகாவை இந்தியாவுக்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று சமீபத்தில் எச். எச். அகாகான் சொல்லியுள்ளதை ஸர் தியோடர் மாரிஸன் என்பவர் ஆமோதித்துத் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார். அவர் சுமார் இரண்டுவருஷகாலமாக அங்கிருந்ததனால், இந்த யோசனை தமக்கு உறுதிப்பட்டதென்று கூறுகிறார். அவர் வெளியிட்ட யோசனைகள் “சுதேசமித்திரனில்” பின்வருமாறு காணப்படுகின்றன.

“கீழ் ஆப்பிரிகாவிலுள்ள ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகளை இந்தியர்களுடைய உபயோகத்திற்குக் கொடுத்துவிடவேண்டுமென்று அகாகான் செய்திருக்கும் பிரேரணையை நான் ஆமோதிக்கிறேன். கீழ் ஆப்பிரிகாவிலுள்ள ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகளை நான் நேரில் பார்வையிட்டபிறகு, இவ்விஷயத்தில் எனது அபிப்பிராயம் பலமடைந்திருக்கின்றது. இந்தியர்கள் குடியேறுமாறு இந்நாடுகள் கொடுக்கப்படுவதனால், இந்தியாவிற்கு மிகுந்த நன்மையுண்டாகும். இந்த ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகள் வெகு விசாலமானவையாயிருப்பதனால், ஏழைகளாயுள்ள இந்திய விவசாயிகளில் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் குடியேறிப் பலனடைவார்கள். இந்தியாவிலிருந்து மூலதனம் கொண்டுவரப்படவும், இந்தியர்களின் ஊக்கத்தைப் பெருக்கவும் இதனால் வழி ஏற்படும். இந்தியர்கள் மூலதனத்தைப் போட்டுத் தொழில்களை இந்நாடுகளில் ஆரம்பித்தால், அவர்கள் விசேஷ லாபமடைவார்களென்பது திண்ணம். மேலும், இந்நாடுகளின் நிர்வாகத்தையும் இந்தியர்களிடத்திலேயே ஒப்படைத்துவிடவேண்டும். இந்தியாவிலோ மாகாண ஸிவில் ஸர்விஸைச்சேர்ந்த ஜில்லா கலெக்டர் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கீழ் ஆப்பிரிக்காவில் தகுந்த பதவிகளில் நியமிக்கப்படலாம். போலீஸ் டெப்டி சூபரென்டெண்டெண்டு போன்ற பதவிகளை வகிக்கும் இந்தியர்களை இந்நாடுகளில் நீக்ரோவத் துருப்புகளுக்கு ஆபீஸர்களாக நியமிக்கலாம். இஞ்சினீயர்கள், டாக்டர்கள், காடுகளைப் பராமரிக்கும் நிபுணர்கள், சாஸ்திர ஆராய்ச்சி செய்யக்கூடியவர்கள் ஆகிய ஸகல உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்தியர்களாகவேயிருக்கவேண்டும். குடியேற்ற நாடுகளை ஸ்தாபித்து நிருவகிக்கத் தனக்கு யோக்கியதையுண்டென்பதை இந்தியா நிருபணம் செய்து காட்டுவதற்கு இந்த ஏற்பாடு அனுகூலமாயிருக்கும். இந்நாடுகளிலுள்ள நீக்ரோவ ஜனங்களைக் கைதூக்கிவிட்டு நாகரிகப்படுத்துவதற்குற்ற முறைகளை இந்தியர்களே நிர்ணயிக்கும்படியும் விட்டுவிடவேண்டும். தங்களுடைய நிருவாகத் திறமையைப் பரிசீலனைசெய்து பார்க்கும்படி கேட்கும் இந்தியர்களைப் பரிசீலனைசெய்ய இந்த ஏற்பாடு பிரயோஜனப்படும். இந்தியாவிலுள்ள ஜனங்களும் கவர்ன்மெண்டாரும் இந்தப்பிரசனையை இப்போதிருந்தே யோசனை செய்து, தங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை வெளியிடவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனேயே நான் இவ்விஷயத்தைப் பிரஸ்தாபிக்கிறேன். இப்படி ஜெர்மன் குடியேற்ற நாடுகளை இந்தியாவின் குடியேற்ற நாடுகளாகச் செய்வதற்குத் தங்களுக்குள்ள பாத்யதைகளை இந்தியர் வெளியிடவேண்டியதோடு, இந்நாடுகள் நிருவகிக்கப்படவேண்டிய விதத்தையும் வெளியிடவேண்டுமென்பது எனது விருப்பம்.”

மேற்கூறிய விதம் ஸர் தியோடர் மாரிஸன் சொல்லியுள்ளவற்றினின்று நாம் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் பல உள. மிஸ்டர் மாரிஸனின் யோசனைப்படி ஜெர்மன் கீழ் ஆப்பிரிக்காவில் இந்தியர்கள் குடியேற விடப்படுவார்களாயின், ஆயிரக்கணக்காக ஏழைகளாயுள்ள இந்திய விவசாயிகள் அங்குச் செல்வதனால், நன்கு பலனடைவார்கள். அந்நாடுகளில் இந்தியர்கள் மூலதனத்தைப்போட்டுத் தொழில்களை ஆரம்பித்தால், விசேஷமான லாபமுண்டாகுமென்பது திண்ணம். இந்தியர்கள் பல துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைய வழியுண்டு. வெகு காலமாக இந்தியர்கள் தமக்கு ஆளுந் திறமையுண்டு என்று சொல்லி வந்ததை நிருபித்துக்காட்ட சமயமும் ஏற்படும். ஆகவே,

ஸர் தியோடர் மாரிஸனின் யோசனைகளை, பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டார் சிந்தித்து, தக்கது செய்யவேண்டுகின்றோம். நமது ஜனத்தலைவர்களும் இவ்விஷயத்தைக் கவனிப்பார்களாக.

Requisites of a Teacher.

By Mr. K. T. Sundararajachariar, B.A., L.T.

உபாத்தியாயர் கவனிக்கவேண்டியவைகள்.

உபாத்தியாயர் என்றபதத்திற்குக் குரு என்றும், ஆசார்யன் என்றும் ஆக இரண்டு பெயர்கள் உண்டு. குரு என்ற ஸம்ஸ்கிருத பதத்தில் இரண்டு அக்ஷரங்களிருக்கின்றன. முதல் எழுத்து /கு என்பதற்கு இருட்டு என்று பொருள். இரண்டாவது எழுத்தாகிய ரு என்பதற்கு அகற்றுதல் அதாவது போக்கடித்தல் என்பது பொருள். ஆதலால், 'பிள்ளைகளின் மனத்திலுள்ள இருட்டுக்குச் சமானமான அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி, சூரிய வெளிச்சத்தை யொத்த ஞானத்தை உட்புகுத்துபவனே குருவென்று சொல்லப்படுவான். ஆசார்யன் என்கிற பதத்திற்குக் குருவென்பதைக்காட்டிலும், மேன்மையான அர்த்தமுண்டு. எவனொருவன் ஸகல சாஸ்திரங்களையும் நன்கு பயின்று, இது நல்லது இது கெட்டது என்று பகுத்தறியக் கூடிய சக்தியுடன் விலக்கவேண்டியவற்றை விலக்கி, சத்விஷயங்களைக் கிரஹித்து, அவற்றைத் தானே முதன்முதலில் அப்பியசித்து, பிறகு மற்றவர்களுக்கு கற்பிக்கின்றானோ அவனே ஆசார்யனென்று அழைக்கப்படுவான். இவற்றினின்றே ஒரு உபாத்தியாயரின் கடமைகள் எத்தகையனவென்பது நன்கு விளங்கும். அவைகளுள் சிலவற்றைத் தொடர்ச்சியாக இங்குத் தருகின்றோம்.

(1) உபாத்தியாயர்களின் வேலையானது மிகவும் கடினமானதே. ஆனால், அவர்களின் வேலைக்குத் தகுந்தபடி சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை என்ற விஷயம் பலருமறிந்ததே. இக்காரணத்தைக்கொண்டு உபாத்தியார்கள் எப்பொழுதும் பணத்தையே பெரிதாகக்கொள்ளக்கூடாது. தாங்கள் சொல்லிக்கொடுக்கும் பாடங்களில் தங்களுக்கே ஒருவித உத்ஸாகம் இருக்கவேண்டும். தங்களுடைய உத்ஸாஹத்தைக்கொண்டே பிள்ளைகளையும் உத்ஸாஹப்படுத்தலாம்.

(2) உபாத்தியாயர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்புள்ளவர்களாயும், உரத்துப் பேசக்கூடியவர்களாயும், கூன் குருடு முதலிய அங்கக்குறைவுகளில்லாதவர்களாயுமிருக்கவேண்டும்.

(3) உபாத்தியாயர்களின் கடமைகள் கேவலம் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதுமட்டிலுமல்ல; அவர்களின் நடவடிக்கைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தவேண்டியது போதகாசிரியர்களின் கடமையாகும். பிள்ளைகள் தங்கள் மனத்தில் தம்முடைய உபாத்தியாயரைக்காட்டிலும் நற்குணமுள்ளவர்கள் வேறு ஒருவருமில்லையென்று படும்படி அவ்வளவு சிறப்பாக உபாத்தியாயர்கள் நடந்துகொள்ளவேண்டும். அஃதன்றியும், உபாத்தியாயர்கள் ஒவ்வொரு பிள்ளையையும் நன்றாகக் கவனித்து, அவனவனது தீக்குணங்களை அகற்றி, சத்தான காரியங்களையே செய்யும்படி தூண்டவேண்டும்.

(4) "கல்வி கரையில, கற்பவர்நாள்சில" என்பது பழமொழி. எவ்வளவு காலம் படித்தாலும் படிப்பு முடிவடையமாட்டாது. ஆயினும், சில உபாத்தியாயர்கள் தாங்கள் ஸகலமும் கற்றாய்விட்டதென்றும், இனிக்கற்கவேண்டியது ஒன்றுமில்லையென்றும் கருதுகிறார்கள். இது அவர்களின் பிற்போக்குக்கான மார்க்கமென்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும்.

உபாத்தியாயர்கள் எவ்வளவு அதிகமாகப் படித்திருந்தாலும், தாங்கள் கற்பிக்கவேண்டிய வகுப்பு தாழ்ந்ததாயிருப்பினும், அங்குப் போவதற்குமுன் கற்பிக்கவேண்டிய விஷயங்களை நன்கு படித்துக்கொண்டே போகவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதனால், பிள்ளைகளுக்கு இன்ன கற்பிக்கவேண்டுமென்பதும், இன்ன கற்பிக்கவேண்டாமென்பதும் முன்னமேயே எற்பட்டுவிடும். இதனால் வகுப்பில் காலஹரணமில்லாமல் பாடங்களை நடத்திப் போகலாம்.

(5) சில உபாத்தியாயர்கள் தமக்குத் தெரிந்தவற்றையெல்லாம் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்க முயலுகிறார்கள். அது பிசகு. பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கும்போது, அவர்கள் பாடங்களைக் கவனிக்கக்கூடிய அளவை அறிந்து, அதற்கேற்றாற்போல் கொஞ்சங்கொஞ்சமாகவும், தெளிவாகவும் பாடங்களை உபாத்தியாயர்கள் கற்பிக்கவேண்டும். எத்தகைய விஷயங்களையும் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லும் சக்தியை உபாத்தியாயர்கள் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதற்கு “போதனாமுறை”ப் புஸ்தகங்களைப் படிப்பது நல்லது. அனுபவமுள்ள உபாத்தியாயர்களுடனும் கூடிப்பழகல் வேண்டும்.

(6) உபாத்தியாயர்களைக் கண்டால் பிள்ளைகள் அதிகக்கடுமையாகவும் பயப்படக்கூடாது; உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகளிடத்தில் மிகுந்த பக்ஷமுள்ளவர்களாயிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளும் அவ்வித உபாத்தியாயர்களிடத்தில் விசுவாசமுள்ளவர்களாயும், வணக்கமுள்ளவர்களாயுமிருக்கவேண்டும். பிள்ளைகளுக்குப் பயமானது போதகாசிரியர்களின் பக்ஷத்தினால் எற்படவேண்டுமேயன்றி கடுமையினாலன்று. உபாத்தியாயர் சொல்வதெல்லாம் நம்முடைய நன்மைக்குத்தான் என்று பிள்ளைகள் அறியவேண்டும். உபாத்தியாயர்கள் பிள்ளைகள் செய்யும் கெட்ட காரியங்களைக்கண்டு அவர்களைத் தண்டித்தலும், நல்லகாரியங்களுக்காக அவர்களுக்கு வெகுமதியளித்தலும் செய்யவேண்டும். சில சமயங்களில் உபாத்தியாயர்களுக்கு வகுப்புகளில் தங்களுக்குத் தெரியாமலேயே கோபம் வந்துவிடும். அப்போது அவர்கள் கோபத்தை வெளியே காட்டிக்கொள்ளக்கூடாது; அடக்கிக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடில், இதனால் தீங்கு ஏற்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

(7) பிள்ளைகளைப்பற்றிய கெடுதலான எண்ணத்தைஉபாத்தியாயர்கள் ஒருபோதும் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பிள்ளைகள் குற்றஞ்செய்தாலும், உபாத்தியாயர்கள் அதை ஆதாரமாகக்கொண்டு அவர்களைத் துன்பப் படுத்தக்கூடாது.

(8) உபாத்தியாயர்களில் சிலர் சப்தம்போட்டும், சிலர் அதிகமாகப் பேசாமலேயும் பாடம் கற்பிப்பதுண்டு. வகுப்பில் பாடம் நடக்கும்போது பிள்ளைகள் அதையே கவனிக்கும்படி உபாத்தியாயர் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். பிள்ளைகள் உத்ஸாஹத்துடன் கவனிக்கும்படியாயும் பாடங்கள் வகுப்பில் நடத்தப்படவேண்டும். இதற்கு, சில சமயங்களில் கதைகள் சொல்லப்படலாம். சிலசமயங்களில் படங்கள் உருவங்கள் (Models) ஆகிய இவை காட்டப்படலாம்.

(9) மற்றைய தொழில்களைப் போலல்லாது உபாத்தியாயர்களின் தொழிலானது மனத்தையும் (Mind) நடத்தையையும் பற்றியது. பிள்ளைகள் இளமைப்பருவங்களில் எதாவது கெட்ட வழியில் பிரவேசித்துவிட்டால், அவர்கள் தம் வாழ்நாள் முழுதும் அதன் காரணமாகத் துன்புற நேரிடும். அவர்கள் அத்தகைய துறைகளில் இறங்காமலிருக்கச் செய்பவர்கள் உபாத்தியாயர்களேயாம். ஆதலால், உபாத்தியாயர்களின் கடமைகள் எவ்வளவு சிரமமானதென்பதை நான் இங்குக் கூறவேண்டியதில்லை. எனினும், அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம்மாலியன்றவளவு தத்தம் கடமைகளைப் பூர்த்திசெய்ய முயலவேண்டும்.

கே. டி. சுந்தரராஜாசாரியர், பி. ஏ. எல். டி.

Anthrax.

அடைப்பான்.

அடைப்பான் என்பது ரக்த சம்பந்தமான ஓர் தொற்றுவியாதியாகும். இது மனிதர்களையும், மற்று எல்லாமிருகங்களையும் தாக்கக்கூடியது. குதிரை, மாடு, ஆடு, மான், ஒட்டகம் முதலான வீட்டு மிருகங்களே, இந்நோயால் அதிகமாகத் தாக்கப்படுகின்றன. ஆனல், நாய், பன்றி முதலியவற்றிற்கு எளிதில் இந்நோய் உண்டாவதில்லையாம். கால்நடைகளினின்று மனிதர்களையும் இந்நோய் தாக்கக்கூடுமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

இந்த வியாதியானது சீதோஷ்ண ஸ்திதிக்குத் தக்கவாறு அதிகப்படுவதும் குறைவதுமில்லை. இந்தியாவில் ஸமவெளிகளிலுள்ள பிரதேசங்களில் அநேகமாய்க் கால்நடைகள் இந்நோயால் பீடிக்கப்படுவதில்லையென்றும், மலைப்பிரதேசங்களிலுள்ள ஆடுமாடுகளுக்கு இந்த வியாதி பரவுகின்றதென்றும் சொல்லப்படுகின்றது.

வியாதி பரவும் மார்க்கம்.

இந்த வியாதிக்கு மூலகாரணமாயுள்ளவிஷம் ரத்தத்தில் சேருவதனல், வியாதி உண்டாகின்றது. இந்த விஷமானது பள்ளத்தாக்கான பிரதேசங்களில் சதுப்பு நிலத்து மண்ணில் இருப்பது வழக்கம். இதன் மூலமாகவும், இதோடு சம்பந்தப்பட்ட ஜலத்தின் மூலமாகவும் இந்த வியாதி பரவும். ஆனல், இத்தகைய இடங்களில் நீர் வடியும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்தால், பிறகு அங்கு இவ்வியாதி உண்டாவதில்லை. தீனியின் மூலமாகவும் இந்த வியாதி பரவும். கால்நடைகளுக்குக் காயங்கள் எவையேனுமிருந்தால், அவற்றின் மூலமாகவும் நோய் பரவும். அக்காயங்களின்மேல் ஈக்கள் மொய்க்காமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். இல்லாவிடில் இவற்றின் மூலமாகவும் விஷமானது காயங்களிற் சேர்ந்து ரக்தத்தில் கலக்கக்கூடும். அடைப்பான் வியாதியால் இறந்துபோன கால்நடைகளி[illegible]ம்பு, தோல் முதலானவற்[illegible]மாகவும் இந்நோய் பரவும். ஆதலால், இந்த வியாதி காரணமாக இறந்த பிராணிகளின் தோல் முதலியன நன்கு சுத்தம் செய்யப்பட்ட பிறகே உபயோகப்படுத்தப்படவேண்டும். சிற்சில எருக்களாலும் இந்த வியாதி பரவக்கூடுமென்று சொல்லப்படுகின்றது.

வியாதியின் அறிகுறிகள்.

இந்த வியாதியானது கால்நடைகளுக்குத் திடீரென்று உண்டாகும். மிருகங்களை இவ்வியாதி தாக்கியவுடன், அது வெகு வேகமாகப் பரவி உடனே அவற்றை இறக்கச் செய்கின்றது. வியாதிகண்ட மாட்டுக்கு உஷ்ணமான காய்ச்சலடிக்கும்; அமைதியுடன் ஓரேயிடத்தில் படுத்திராது. அதற்கு முகம் வாடினற்போலிருக்கும்; வயிற்றுவலி யுண்டாகும். மாடு சாணிபோடும்போது அதில் கொஞ்சம் ரக்தமுங் கலந்திருக்கும். மூத்திரத்திலும் ரக்தம் கலந்திருப்பதுண்டு. மாட்டுக்குத் தேகத்தின் பலவிடங்களிலும் வீக்கங்கள் உண்டாகும். மூச்சு விடும்போதும், ஆகாரத்தை விழுங்கும்போதும் கஷ்டப்படும்; பிறகு தள்ளாடிக் கீழே விழுந்து மாணமடையும்.

சிகிச்சைகள்.

சாதாரணமாக இந்த வியாதிக்கு வைத்திய சிகிச்சையால்யாதொரு பிரயோஜனமுமுண்டாவதில்லை. சிலர் வியாதிகண்ட பிராணிகளுக்கு உள்ளுக்கு மருந்து கொடுப்பதுண்டு. ஒருபடி ஜலத்தில் ஒரு ஒளன்ஸ் பீனல் மருந்தைக் கலந்து கொடுக்கலாம். அல்லது கார்பாலிக் ஆஸிட்டையும் உபயோகிக்கலாம். ஆனல், இவற்றால் அதிகமான பலனை எதிர்பார்ப்பது அசாத்தியம்.

கால்நடைகளுக்கு இந்த வியாதி வராமலிருக்கும்படி நாம் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இவ்வியாதி தோன்றியிருக்குமிடங்களில் வியாதிப்படாத கால்நடைகளுக்கு இனகுலேஷன் செய்வது நல்லது. வியாதிப்பட்ட மிருகங்களைத் தனியே கட்டிவைக்கவேண்டும்; மற்ற கால்நடைகளோடு சேரவிடக்கூடாது. இந்நோயால் இறந்த மாட்டின் சவத்தை நெருப்பிட்டு எரித்துவிடவேண்டும். இந்த மாடு இறந்த இடத்திலேயே செய்வது நல்லது.

கிளியின் படிப்பு *

(The Parrot's Training.)

[ஸ்ரீமான் என். எஸ். சுப்பிரமணியன் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.]

1

ஒருகாலத்தில் ஒரு கிளி இருந்தது. அது கற்றபக்ஷியன்று; மூடத்தனமானது; ஏதோ சில வார்த்தைகள் பேசிற்று. ஆனால், ஒருநாளும் வேதாத்யயனம் செய்யவில்லை. அடிக்கடி தத்தித் தத்தி விளையாடிற்று. ஆனால், அதற்கு நல்லொழுக்கம் போதாது.

ராஜா யோசித்தார்: "அறிவின்மையால் முடிவில் அதிகமான செலவு ஏற்படும். மூடர்களும் மற்றவர்களைப்போல் சாப்பிடுகிறார்களே யன்றி, அவர்களால் பிரதிப் பிரயோஜனமென்பதே கிடையாது."

உடனே தன் மருமான்களை வரவழைத்து அந்தக் கிளிக்குப் படிப்புச் சொல்லிக்கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபித்தார்.

சிறந்த பண்டிதர்கள் வரவழைக்கப்பட்டார்கள். விஷயங்களைத் தீர ஆராய்ந்தபிறகு, அல்பமான கூட்டில் வசிக்கிற ஸ்வபாவத்தினால் கிளிக்கு மந்தபுத்தி யுண்டாயிற்று என்று நிச்சயித்தார்கள். ஆகவே, கிளியின் படிப்பு விஷயமாய் முதலில் அவசியம் செய்யவேண்டியது தகுந்த கூடுதான் என்று பண்டிதர்கள் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.

ஏதேஷ்டமான வெகுமதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பண்டிதர்கள் ஸ்வக்ருஹம் சென்றார்கள்.

2

வெகு அலங்காரமான தங்கக்கூடு பண்ணப்பட்டது. உலகத்தின் நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் கூட்டங்கூட்டமாய் ஜனங்கள் இவ்வற்புதக்காட்சியைக்காண வந்தார்கள். "ஆஹா, கல்வியைக் கவர்ந்து கூட்டிவிட்டார்கள்!" என்று சிலர் ஆனந்த பாஷ்பம் சொரியச் சொல்லிக் களித்தார்கள். மற்றவர்கள், "கல்வி எப்படியானாலும் கூடு முடிவுவரையில் சாச்வதமாயிருக்கும். பக்ஷிக்கு நல்ல அதிருஷ்டந்தான்" என்றார்கள்.

தட்டான் பையினையப் பணத்தை நிரப்பிக்கொண்டு வீடு நோக்கி நடந்தான்.

3

பக்ஷிக்குப் பாடம் கற்பித்துக்கொடுக்க ஒரு பண்டிதர் நியமிக்கப்பட்டார். ஆடம்பரத்துடன் ஒரு சிட்டிக்கைப் பொடியை மூக்கில் திணித்துக்கொண்டு, "பாடப் புஸ்தகங்கள் எவ்வளவிருப்பினும் தேவைதான்" என்றார் அப்பண்டிதர்.

உடனே மருமான்கள் அநேகம் காபிஸ்டுகளை வரவழைத்தார்கள். அவர்கள் அநேகம் புஸ்தகங்களிலிருந்தும் ஏடுகளிலிருந்தும் காபி செய்து போராய்க் குவித்துவிட்டார்கள். பார்

---

* இது டாக்டர் ஸர் ரவீந்திரநாத தாகோர் வங்க பாஷையில் இயற்றியது. ஆங்கிலத்தில் தர்ஜிமா செய்யப்பட்டு "மாடர்ன் ரிவ்யூ" வில் வெளிவந்தது இங்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

த்தவர்கள் "ஆஹா, கல்வி கோபுரமாய்க் குவிந்து, குவியலின் சிகரம் மேகத்தில் மறைந்திருக்கிறதே!" என்றனர்.

காபிஸ்டுகள் பணஸகிதமாய் மனங்களித்து வீடுபோய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

மருமான்கள் கூட்டைச் சீர்திருத்தி வைத்துக்கொள்ளுவதில் கண்ணுங்கருத்துமாய் இருந்தார்கள். கூட்டை நன்றாய்த் தேய்த்துப் பளபளவென்று வைத்திருப்பதைக்கண்ட ஜனங்கள், "இதுவல்லவோ கல்வியின் தேற்றம்!" என்றனர்.

கிளியின் படிப்பை முன்னிட்டு அநேகம் வேலையாட்களும், ஸூபர்வைஸர்களும், அவர்களைச்சேர்ந்த மாமன் மைத்துனன் மற்றுமுள்ள எண்ணிறந்த பந்துக்களும் பங்களாக்களைக் கட்டிக்கொண்டு சௌக்கியமாய் வசித்து வந்தார்கள்.

4

உலகில் எது இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் குற்றஞ்சொல்லிகள் கட்டாயம் இருப்பார்கள். கிளியைத்தவிர கிளிஸம்பந்தமாக வேலை செய்கிற மற்றெல்லோருக்கும் சுகந்தான் என்று மேற்கூறிய குற்றஞ்சொல்லிகள் சொல்லிவந்தார்கள்.

இது ராஜாவின்காதிற்கெட்டியது; மருமான்களைக்கூப்பிட்டு, "எனதருமை மருமான்களே! கிளியின் படிப்பு விஷயமாய் என்னென்னவோ காதிற் படுகின்றனவே" என்றார்.

"மகாராஜாவே! அது விஷயமாய்த் தட்டார்களையும், பண்டிதர்களையும், காபிஸ்டுகளையும், ஸூபர்வைஸர்களையும் கேட்டுப்பார்த்தால் தெரியும். இந்தக் குற்றஞ்சொல்லிகளுக்கு வயிற்றுக்குச் சோறு இல்லாததனால், நாக்கு நீண்டுவிட்டது" என்று மருமான்கள் சமாதானம் சொன்னார்கள். ராஜா மிகவும் திருப்தியடைந்துவிட்டார்; சந்தோஷத்தினால் தம்மேலிருந்த ஆபரணங்களைக் கழற்றித் தம் மருமான்களுக்கு அணிந்துபார்த்துச் சந்தோஷித்தார்.

5

ஒருநாள் ராஜா கிளியின் படிப்பு விஷயமாய் நடந்திருக்கும் ஏற்பாடுகளையும், படிப்பின் தேற்றத்தையும் தாமே நேரில் கண்டு களிக்க வெண்ணிக் கல்விசாலைக்கு வந்துசேர்ந்தார்.

கலாசாலையில் தாரை தம்பட்டங்கள், சின்னமேளம், பெரியமேளம், பாண்டு, புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கின. பண்டிதர்கள் உச்சஸ்தாயியில் ராஜாவுக்கு ஆசிகூறினர். தட்டான், காபிஸ்ட், ஸூபர்வைஸர், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோருமாக ஏகோபித்துக் காதுசெவிடுபடும்படி கரகோஷம் செய்தனர்.

மருமான்கள் மந்தஹாஸத்துடன் "மகாராஜாவே! தங்களபிப்பிராயமென்ன?" என்று கேட்டார்கள்.

"மிகவும் சிலாக்கியமான படிப்புப்போல்தான் தோன்றுகிறது" என்றார் ராஜா.

அதிக ஸந்தோஷமாய் அரண்மனைக்குப் போவதற்காக யானையின்மீது அரசன் ஆரோகணிக்கவிருக்கும் ஸமயத்தில் குற்றஞ்சொல்லி குறுக்கிட்டான்: "மகாராஜாவே! பக்ஷியைப் பார்த்தீர்களோ?"

"ஓஹோ, வாஸ்தவந்தான்! பக்ஷிஞாபகம் சுத்தமாய் இல்லாமற் போய்விட்டதே" என்றார் ராஜா. பண்டிதர்பக்கம் திரும்பி, படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்கும் வழிகளைப்பற்றி விசாரித்தார். பண்டிதர்கள் கற்பிக்கும் முறைகளை விஸ்தாரமாய்ச் சொன்னபொழுது, ராஜா மிகவும் திருப்தியடைந்தார். அந்த முறைகளின் நேர்த்தியையும்பெருமையையும் யோசித்துப்பார்த்ததில், பக்ஷியினுடைய எண்ணம் பறந்துபோயிற்று. ஏற்பாடுகள் சரிவர நடந்திருக்கின்றனவென்று திருப்தியடைந்தார். பக்ஷி ஏதாவது புகார் சொல்லக்கூடுமோவென்றால், அது முடியாதகாரியமாக விருந்தது. அதன் தொண்டை

யில் அடைக்கப்பட்டிருந்த புத்தக ஏடுகள் அதைச் சத்தமிடவாவது பேசவாவது முடியாமல் செய்துவிட்டன. படிப்புச் சொல்லிக்கொடுக்கும்பொழுது யாராவது பார்த்தால், மயிர்ச்சிலிர்ப்பெடுக்கும்.

மறுபடியும் யானைமீது ஏறுமுன் ராஜா அந்தக் குற்றஞ்சொல்லியின் இரு செவிகளையும் நன்றாய்த் திருகும்படி கட்டளையிட்டார்.

6

பக்ஷி நாளுக்குநாள் சுத்த சூன்ய ஸ்திதியை நெருங்கிக்கொண்டு வந்தது. படிப்பும் ஸந்தேகமில்லாமல் விருத்தியாய்க்கொண்டுதான் வந்தது. ஆனாலும், சில சமயங்களில், காலைக் கதிரவன் கூட்டை எட்டிப் பார்த்தபொழுது, பக்ஷி இறகை அடித்துக்கொண்டு ஏதோ சந்தோஷப்படுவதுபோலக் காணப்பட்டது. சீவனற்று, மெதுவாய்க் கூட்டின் கம்பியைக் கொத்தினபொழுது பக்ஷியைப் பார்த்தல் பரிதாபகரமாயிருந்தது.

"என்ன துஷ்டத்தனம்?" என்று உறுமினன் கொத்தவால்.

உடனே படிப்பு டிபார்ட்மெண்டில் கொல்லனுக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கப்பட்டது. சிற்றுளியால் தட்டும் சப்தம் காதைத் துளைத்தது. சீக்கிரத்தில் ஒரு இரும்புச் சங்கிலி சித்தமாயிற்று. பக்ஷியின் இறகுகளும் வெட்டப்பட்டன.

ராஜாவின் மருமான்கள், "இந்தப் பக்ஷிக்கு நல்ல நடத்தைதான் கிடையாதென்றால், க்ருதஜ்ஞதையாவது இருக்காதா?" என்று கடிந்து கூறினார்கள்.

ஒரு கையில் புத்தகத்தையும் மற்றொரு கையில் கோலையும் வைத்துக்கொண்டு பண்டிதர்கள் பாடங்கற்பித்தார்கள்.

ஜாக்கிரதையாய்க் காவல் காக்கும் கொத்தவாலுக்கும், திறமையுடன் சங்கிலிசெய்த கொல்லனுக்கும் மரியாதைப் பட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டன.

7

பக்ஷி இறந்தது.

எப்பொழுது, எத்தனை நாட்களுக்கு முன் இறந்ததென்று ஒருவருக்கும் தெரியாது. குற்றம் சொல்லி முதன்முதலில் இதைப்பற்றி வதந்தியுண்டாக்கினன்.

ராஜா மருமான்களைக் கூப்பிட்டு, "என்னருமை மருமான்களே! என்னென்னவோ காதில் படுகின்றனவே" என்றார். மருமான்கள், "மகாராஜாவே! பக்ஷியின் படிப்பு பூர்த்தியாய்விட்டது" என்றார்கள்.

"இப்பொழுது தத்துகிறதா?" என்றார் ராஜா.

"இல்லவே இல்லை" என்றார்கள் மருமான்கள்.

"பறக்கிறதா?"

"இல்லை."

"பாடுகிறதா?"

"இல்லை."

"பக்ஷியை இங்குக் கொண்டுவாருங்கள்."

அநேகம் குதிரைச் சிப்பாய்கள் இருபுறத்திலும் உருவின கத்தியுடன்வர, கொத்தவால் பக்ஷியை ராஜாமுன் கொண்டுவந்து வைத்தான். ராஜா பக்ஷியைத் தம் கையால் அழுத்திப் பார்த்தார்: பக்ஷி அசையவில்லை; கத்தவுமில்லை. உள்ளிருந்த காகிதங்கள்தான் சப்தித்தன.

வெளியில் வஸந்தகாலக் காற்று சப்தத்துடன் அடித்து, அசோக மரங்களின் இலைகளை அசைத்தது.

New Sonnets in Tamil.

By Mr. V. Subba Aiyar

தமிழ் நவீனப் பாசுரங்கள்.

கண்ணன் திருவவதாரம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

வசுதே வனெனுமோர் மன்னவன் கஞ்ச [னின்
பசுங்கிளி யொத்தநற் றங்கையாந் தேவகி
தன்னையே மணந்து சகலருங் கண்டிட
வென்னவே பவனி யெழிலுடன் வருகை [யில்
ஆகா யத்திலோ ரசரீ ரவாக்கு
'ஒகோ! கஞ்சனே யுன்றனைக் கொல்ல
இவளது வயிற்றிலோ ரெழிலுடைப் புத [ல்வன்
தவறிலா துதிப்பனே தடுத்திட முடியு [மோ?
என்றதுங் கஞ்ச னவளின் றெடுக்கும்
நன்றுடைப் புதல்வரை நாசமுஞ் செய்து
கண்ணனைப் பெற்றிடக் காலம் வருகையி
லெண்ணவுங் கூசுறுஞ் சிறையி லடைத் [திட
வங்கே பிறந்துமற் றவன்றன் காவலைப்
பங்கப் படுத்திய பரமனந் துணையே.

---

(2)

சூரியன்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

உலகினி லுள்ள பொருள்களை யெல்லாம்
பலமுறச் செய்து பலன்றனைத் தரவே
கிழக்கி லுதித்துக் கீர்த்தியோ டொளிரும்
பழமை வாய்ந்தவிப் பானுவைப் பாரீர்:
முழக்குடன் கூடிய முத்துறை கடலின்
நீரினை யாவியாய் நினைக்குமுன் செய்து
பாரினில் மறுபடி பண்புள மழையாய்ப்
பெய்வதாம் பெரிதோ ருதவியா லிங்குள
மாந்தர் குடித்திட மதுரமார் தண்ணீர்
வாய்ந்திடு, மன்றியும் வறிதே கிடக்குங்
குப்பையை யெல்லாங் கூட்டியும் மானிடர்
செப்பொணுச் சுகமு மடைந்திடச் செய் [திடும்;
இன்னதோ ருதவி யிலையேல்
நன்னய முடனு மிருத்தலெங் ஙனமே.

---

(3)

சந்திரன்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஒருநாள் முழுது மொளிகொடுத் துயர்ந்த
பரிதி மேற்கடல் தன்னிற் பாய்ந்திட
உலகை யிருள்வந் துவப்புடன் கொள்வ [தைத்
தடுக்க வென்றே வருகிற சந்திரன்,
எடுத்தோர் மந்திரம் வல்லவன் வானில்
விடுத்த தோர்வெண் தட்டென விளங்கக்
கண்டு மகிழா ருண்டோ சொல்லாய்;
வெண்டிரை வேலையுங் கண்டதும் பொங்கி
அவனை வரவேற் பதுபோ லகன்ற
விசும்பினை நோக்கியே யெழும்பு மன் [றோ?
அன்றியு மவனது காந்தியா லொளிரும்
முன்றிலும் மோகம் விளைத்திட நின்றும்
அழகிலாப் பொருள்க ளழகுறச் செய் [திடும்
பழமைவாய் மதியைப் பாருளோய் மகி [ழே.

---

(4)

இத்தேசத்துப் புண்ணிய நதிகள்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

சங்கரன் றலையினின் றிழிந்த கங்கையும்
அங்கதை யடைந்திடும் யமுனை யென்ப [தூஉம்
கோதறு நீர்தரு கோதா வரியுடன்

தீதிலாச் செம்மைவாய் வேத மோதிய
கலைகளை யுடையதாய்க் கனமுடன் வளர்ந்திடு
சாசுவதியெனுஞ் சால்புள நதியும்
நரர்வினை போக்கிடும் கருமதை யென்பதூஉம்
பாரத்துள பூமியிற் பலன்பல தந்திடுஞ்
சிறப்புவாய் சிந்து வென்பதோ ராறும்
குறுமுனி குடவரை தன்னிற் கமண்டல
மிருத்தியங் ககன்றிட விளைந்தவோர் வாயசங்
கவிழ்த்தலுங் காவிரி யெனப்பெயர் கொண்டே
தவழ்ந்திடு மாறுந் தங்கி யின்றித்
தழைத்திடு மேழாந் தகைமைவாய் நதிகளே.

---

(5)

பருவதம்.

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

பூமியி லுயர்வுறு பாகமே பருவத
மாகுமென் றறைவது சகசமே யாயினும்
நாமதைக் குறித்து நன்குண ரப்புகின்
காமமே தந்திடு கான்பவ தோன்றிடும்
அன்னவை தம்மிலே யழகுவாய் மரம்பல
நன்னயமாகவும் நயத்தலை யுணரலாம்
அவைகளின் கிளைகளி லஞ்சுக முதலிய
சுவைதரு குரலுள சோதியார் பறவைகள்
இருத்தலு மன்றிபு மெழிலோ டிலவும்
யானையுஞ் சிங்கமு மமைந்துள காணலாம்
தீதிலா நீர்தரு திவ்விய நதிகளை
எதமில் லருவியா யிழிவதும் வியக்கலாம்
இவ்வித வெழிலு மேனையுஞ்
செவ்வனே சேர்ந்தது மலையெனச் சொல்வதே.

---

(6)

போர்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

“ உலகினி லக்ரம மோங்கி வளர்ந்தே
கலைகளுங் கனமிழந் தழலும் வேயில்லை,
நாமே நயமுட னிங்கவ தரித்த
லாமே, அப்புறம் போரும் விளையும்,
அன்னதன் முடிவினி லறமே துலங்கும்”
என்றெழிற் கண்ண னிசைத்தான் பாண்டவர்
தம்முளே விசயன் தியங்கிடும் வேளையில்;
ஆகையாற் போரென வறையப் படுவதும்
வேகமாய்ப் புவியுளோர் விமல மடைந்திடச்
செய்திடும் வழிகளிற் சிறந்ததென் றுணர்வாய் :—
இந்நாள் நடந்திடு சண்டையில் ஜெர்மனி
தன்னு ளுகையுடை கைஸர்தன் நெறியை
மறந்ததா லன்னவன் மறத்தொழில் களையப்
பிறந்தனர் ஜியார்ஜு மன்னனும் பிறருமே.

வி. சுப்பய்யர்.

N. B.—This model will be continued, if the subscribers to the journal appreciate them: Editors of other journals are allowed to publish them provided they send 2 Copies of the issue in which they appear to the undersigned. But the right of publishing a collection in book-form is reserved by the author: The sixth sonnet is allowed to be used by the "War publicity Board" in any way they think best:

V. SUBBA AIYER,
Sitharama Mudali St., Vellore.

ஔவை.

நம் அருந்தமிழ் மொழியில் சிறந்த நீதி நூல்களையும் தனிப்பாடல்களையும் அருளிச்செய்து உலகத்தை உய்வித்த ஔவையாரின் திவ்விய சரித்திரம். பலநூல்களைத்தழுவியும், புலவர்களின் கர்ணபரம்பரையை அனுசரித்தும் இனிய எளிய வசன நடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. சிறுவரும் சிறுமியரும் எளிதிற் படித்தறிந்துகொள்ளக்கூடியது. வித்வான்கள் பலராலும் மெச்சப்பட்டது. விலை அணு 6.

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி,
வேலூர், (தென்னிந்தியா.)

Elementary School Teachers.

By Pandit P. K. Sreenivasachariar.

கீழ்தரக்கல்விச்சாலை ஆசிரியர்கள்.

இக்காலத்தில், கீழ்தரப்பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர்களின் நிலைமை அவர்களுடைய கல்வியினாலும், பொருள் வருவாயினாலும் குறைவுற்றிருக்கின்றது. அஸ்திவாரம் என்னும் கீழ்க் கட்டிடம் பலமுற்றிருந்தாலன்றி, அதன்மேற் கட்டப்படும் மாடமாளிகை கூடகோபுரங்கள் உறுதியாயும் சாச்வதமாயும் நிற்குமோ? அங்ஙனமே, ஆரம்பக்கல்வி பிள்ளைகளுக்குச் சிறப்புற்றிருந்தாலன்றி அவர்கள் மேலே பயிலுங் கல்வி சிலாக்கியமாயும் உறுதியாயும் பயன்படுமோ? சிறு பிள்ளைகளுக்குக் கற்பிக்கின்ற உபாத்தியாயர்கள் கல்வியில் தேர்ந்து ஜீவனத்திற்கு முட்டுப்படாவண்ணம் தக்க பொருள்வாய் பெற்றிருந்தால்தான் மாணவர்களுக்கு இனிதாகக் கல்வி புகட்டக்கூடும். பல சிறு பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்தியாயர்கள் தம்கீழ்க் கல்வி பயிலும் பிள்ளைகளுக்குப் போதிப்பதற்குற்ற வளவும் கல்வியறிவின்றி யிருக்கிறார்கள். ஜீவனாதாரம் கடினமாயிருக்கிற இக்காலத்தில், உபாத்தியாயர்கள் மாதச்சம்பளம் எட்டுரூபாய் முதல் (அதிகமாய்ப் பெற்றால்) இருபத்தைந்து ரூபாய் வரையில்தான் பெறுகிறார்கள். இங்ஙனம் குறைந்த சம்பளம் பெறுபவரிற் பெரும்பாலோர் கல்வியிலும் குறைவுற்றிருப்பதை ஆங்காங்குக் காணலாம். இதனை எண்ணுங்கால், தயவாளர் ஐயோ! எனப் பரிதவியாமலிரார். ஜீவிப்பதற்குச் சௌகரியமான வரும்படியில்லாதவர்கள் எங்ஙனம் திருப்தியுடனும் சந்தோஷத்துடனும் கல்வி புகட்டக்கூடும்? அவர்கள் ஜனங்களால் நன்கு மதிக்கப்படுவார்களோ? சாதாரணமாக, ஒவ்வொருவருடைய அந்தஸ்தும் கௌரவமும் இக்காலத்தில் அவரவரது பொருள் வருவாயையே பொறுத்து இருக்கின்றன. ஆபீஸ் முதலிய இடங்களில் வேலைக்காரருடைய (Peon) மாதச்சம்பளம் ரூபாய் எட்டு, பத்தாகவிருக்க, உபாத்தியாயர்களுடைய சம்பளமும் அப்படியிருந்தால், இவர்கள் ஜனங்களால் எங்ஙனம் நன்கு மதிக்கப்படுவர்? பிள்ளைகள்தாம் இவர்களிடத்தில் எங்ஙனம் நன்கு மதிப்புவைப்பர்? இவ்விஷயத்தில் பள்ளிக்கூடங்களைத் தாபித்திருக்கின்ற இராஜாங்கத்தாரும், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டாரும், தாலுக் போர்டாரும், முனிசிபாலிடியாரும், மற்றும் பிரபுக்களும் கருணையோடு கவனித்து நலம்புரியின், அது, உபாத்தியாயர்களுடைய ஜீவனம், அந்தஸ்து இவைகளை உயர்த்துவது மாத்திரமேயன்றி, பிள்ளைகளின் கல்விப் பயிற்சியையும் மேன்மையுறச்செய்யுமென்பது துணிபு. ஜீவனத்திற்குக் கஷ்டப்படும் உபாத்தியாயர்கள் ஈனமான தொழில்களைச் செய்வதும், கடன் வாங்கி அக்கடனில் மூழ்குவதும்; அதனால் தங்கள் கல்வியை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள அவகாசம் பெறாமலிருப்பதும்; கல்வி புகட்டவேண்டிய காலத்தில் தங்கள் சம்சாரத்தைத் தாங்குவதைக் குறித்து உபாயம் சிந்திப்பதுமாயிருந்தால், ஆரம்பக்கல்விச்சாலைகள் எங்ஙனம் மேன்மையுறும்?

ஆரம்பக்கல்வியானது குற்றங்குறைவுகளுக்கு இடமில்லாதபடி இருக்கவேண்டுமாயின், உபாத்தியாயர்கள் தங்கள் தாய்மொழியில் மிகவும் வல்லுநராயிருத்தல்வேண்டும். என்னையெனில், பிள்ளைகளுக்கு முதலில் புகட்டுங்கல்வி தாய்மொழியிலேயேயன்றோ? தெய்வபக்தியையும், நன்னீதிகளையும், தேசசரித்திரங்களையும், நாட்டுவளங்களையும், தேயத்துப்பழக்கவழக்கங்களையும், நாகரிகங்களையும் மற்றும் இவைபோன்ற பிறவற்றையும் நம் தாய்மொழியிலன்றிப் பிறமொழியில் கறந்தபால் கறந்தபடி சரியாகக் காண இயலுமோ? பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்கள் இவற்றையெல்லாம் அறிதற்குத்தாய் மொழியில் வல்லவராயிருத்தல்வேண்டுமென்பது மறுக்கவொண்ணாதது. இக்காலத்து உபா

த்தியாயர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் தேர்ந்தவரல்லரென்பது திண்ணம். தம் தாய் மொழியிற் சிறிது ஊக்கமெடுத்துக்கொண்டால் தக்க பயிற்சி பெறலாமே! இவர்கள் தமிழாசிரியரிடத்துச்சென்று கல்வி பயின்றோ, தம்முயற்சியால் தாமே பயின்றோ தமிழில் வன் தேர்ந்தவராகக் கூடாது. இவர்களுடைய சோம்பலும் அறிவின்மையுமே இவர்களுடைய கீழ்நிலைமைக்குக் காரணம். இவர்களது ஊக்கமின்மையைக் குறித்துக் கவனிப்பின் இவர்களைக் குறித்துப் பரிதவிக்கத்தான் என்ன நியாயமிருக்கிறது? இவர்கள் தங்களுடைய கல்வியினால் தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும். வித்தியாயோக்கியதை உள்ளபடி சம்பாதித்துக்கொண்ட பின்னர், தங்கள் வித்தியாதிகாரிகளைச்சம்பளம் முதலியவற்றில் சௌகரியம் செய்து கொடுக்கும்படி வற்புறுத்திக் கேட்கலாமன்றோ? ஆங்கிலமேயன்றித் தமிழும் தெரியாத இவர்கள் தங்கள் நிலைமையை உயர்த்திக்கொடுக்கும்படி தலைவர்களைக் கேட்க வாய் இருக்கிறதா? உபாத்தியாயர்கள் பாண்டித்தியம் பெற்றபிறகு, தங்களுக்குத் தலைவர்கள் தக்க சௌகர்யம் செய்துகொடுக்காவிட்டால், சௌகர்யமில்லாத அக்கல்விச் சாலைகளை விட்டு மற்றெங்கேனும் போய்ப் பிழைக்க வகையில்லையா? தமிழில் தக்க புலமையுற்ற பலர், பாரதம், இராமாயணம் முதலிய நூல்களைப் பிரசங்கிப்பவர்களாயும், மற்றும் உபந்நியாசகர்களாயும், பத்திரிகாசிரியர்களாயும், கிரந்தகர்த்தாக்களாயும், பெரிய கலாசாலைகளில் தமிழாசிரியர்களாயும் கௌரவமான நிலைமைகளில் இருந்துகொண்டு சுகமாக ஜீவனம் செய்பவர்களைக்குறித்து இந்தக் கீழ்தரப்பள்ளிக்கூடத்து உபாத்தியாயர்கள் ஏன் கவனிக்கக்கூடாது?

"நன்னிலைக்கண் தன்னை நிறுப்பானும், தன்னை
நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானும்,—நிலையினும்
மேன்மே லுயர்த்து நிறுப்பானும், தன்னைத்
தலையாகச் செய்வானுந் தான்."

"முயற்சி திருவினை யாக்கும்; முயற்றின்மை
இன்மை புகுத்தி விடும்."

"ஊக்க முடைமை, ஆக்கத்திற் கழகு."

இந்த நீதிமொழிகளை ஒவ்வொரு உபாத்தியாயரும் பாராயணம் செய்து சிந்தித்து ஏற்ப ஒழுகுவது நலமாகும்.

உபாத்தியாயர்களிற் பலர் தங்கள் பெயர்களைக்கூடப் பிழையற எழுத இயலாதவர்களாயிருப்பதைக்குறித்துமிகவும் வியசனிக்கவேண்டியதாயிருக்கின்றது. பலர்க்குக் கடிதமெழுதத்தெரியாது. பலர் ஆத்திச்சூடி முதலிய சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டிய நூல்களின் பொருளும் அறியார். பலர் 'ஐயா' என்பதை 'ஐய்யா' என்றும், 'அன்புள்ளஐயா' என்பதை, 'அன்பும் பிரியமுமுள்ள ஐயா' என்றும், 'இதனடியிற் குறிக்க புஸ்தகங்களை' என்பதை 'யிதனடியிர்க் குரித்தப் புஷ்தகங்களை' என்றும் (சிலர் 'இதனடியிற்க் குறித்த புஸ்த்தகங்களை' என்றும்) எழுதுகிறார்கள் என்பதை நாம் நிருபித்துக்காட்டக்கூடும். ம-ா-ா-ஸ்ரீ என்பதை ஒருவர் பெயர்க்குத்தான் குறித்தெழுதவேண்டுமென்பதை அறியாமல், ம-ா-ா-ஸ்ரீ மானேஜர் என்றும், மற்றும் இதுபோன்றும் விலாசம் எழுதுவதிற் பிழைசெய்பவர்களும் உண்டு. சிலர்க்கு மரியாதையாகக் கடிதமெழுதவே தெரியாது. கல்வியறிவு தகுதியாக இன்மையாலேயே இத்தகைய பிழைகளைச் செய்கின்றார்களென்பது ஒருதலை. உபாத்தியாயர்கள் மேன்மைநிலையை அடையவேண்டுமென்பதேயன்றி, அவர்களைத் தாழ்த்திப் பழித்துக் கூறுவது எமது கருத்தன்று. உள்ளபடி மனமுருகியே இவ்விஷயங்களை வெளியிடலானோம்.

பண்டித பு. க. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

How to spend Leisure Hours.

BY MR. D. S. NESAMANI.

விடுதிப்பொழுதைக் கழிக்கும் ஆறு.

[" சுறுசுறுப்புடைய ஒரு சிறு தேனீ, ஒளிரும் ஒவ்வொரு மணி நேரத்தையும் ஸத்ப்ரயோகஞ்செய்து, அலர்ந்த ஒவ்வொரு புஷ்பத்தினின்றும் எப்படி தேன் சேர்க்கின்றது! நானும், உழைப்பதிலும், சாதுர்ய வேலை செய்வதிலும் சுறுசுறுப்புடையவனாயிருப்பேன்; ஏனெனில், வேலை வெறுக்குங் கரங்களுக்குக் கலிபுருஷன் ஆராய்ந்து தீங்கைக் கண்டுபிடித்துக் கொடுத்துதவுகிறான். (நான் ஜீவித்த) ஒவ்வொரு நாளைப்பற்றியும் கடைசிக் காலத்தில் நான் நற்சரித்திரத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவனாகும்படி என் முதற்பருவம் நூற்பயிற்சியில் அல்லது நற்கருமம் புரிவதில் அல்லது ஸ்வஸ்த விநோத விளையாட்டில் கழிவதாக." உவாட்ஸ்]

நாம் வசிக்கும் இந்நூற்றாண்டு நாளுக்கு நாள் கல்வியறிவு முதிரப்பெறுங் காலம். இது மநுஷ்யர் தம்கைக்கு எவ்வெவை கிட்டுகின்றனவோ அவ்வவற்றினின்று நன்மைபெற முயலுங்காலம்; தம்மை நோக்குபவர் மனஸ்ஸை ரம்பப்படுத்தி, வேதநாயகன்து இருப்பைக் கூரறிஞருக்கு உணர்த்தவேயல்லாமல் வேறெதற்கும் உதவாதனபோல் தோன்றும் நீர்வீழ்ச்சிகளினின்றும் மநுஷ்யர் மின்ஸாரத்தை உத்பத்தியாக்கி, பெருநகரங்களுக்கு ஒளியுதவி, வண்டித்தொடர்களை இருப்புப் பாதைகளின்மீது எளிதில் துரிதமாய்ச் செலுத்தி, பல தொழிற்சாலைகளின் யந்த்ரங்களை இயக்கிக் களிக்கும் காலம். ப்ராணனை உடலினின்று பிரிக்கும் மஹா மாரியைப் பரவச்செய்து, என்றும் தொந்தரையே தருவனவென்று எண்ணப்படுவதனால் கொல்லப்படும் எலிகளையும் மானிடர் போஷித்து, அவற்றைக்கொண்டு நிலக்கரிக் குழிகளின் யந்த்ரங்களின் சக்கரங்களைச் சுழற்றிக்கொள்ளுங் காலம் இது. எனவே, இது, ஆறறிவினர் தம்மாலியன்றவரை தம்பாலுள்ளவற்றைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் காலம்.

மற்றும், இது, மநுஷ்யர் தேற்றமடையுங் காலம். நாம் நம்மூதாதையர்களினும் சில துறைகளில் சற்றேனும் தேர்ச்சியடைந்துள்ளோம்; நடையுடைபாவனைகளில் இக்காலத்திற்கு ஏற்ற கோலந்தரித்து மகிழ்கின்றோம். தம்பெயரும் எழுதத்தெரியாதவர்களின் தொகை, சில பத்து வர்ஷங்களுக்கு முன்னிருந்ததைவிடத் தற்காலத்தில் குறைந்ததே. சுருங்கச்சொன்னால், உண்மையாகவே, இது, நாம் வ்ருத்திபடைய ப்ரயாஸப்படுங் காலம்.

ஆம்: நாம் பலதுறைகளில் தேர்ச்சியடைந்திருக்கிறோம்; ஆனால், நங்காலத்தை ஆதாயப்படுத்திக்கொள்ளும் வித்தையில் தேர்ந்திருக்கிறோமா? விசேஷமாக, நாம் நந்தொழிற்சாலைகளினின்று வெளிப்பட்டபின், நமக்குள்ள விடுதிப்பொழுதை நாம் ஸரியாக ப்ரயோகிக்கிறோமா?

'விடுதிப்பொழுது' என்னுந் தொடர்மொழியால், நாம், மநுஷ்யர் வேலையொழிந்து ஓய்ந்திருக்கும் நேரத்தைக் குறித்தோமாதலால், இக்கேள்வி அநாவச்யமானது என்று பலர் கருதல் அறியாமையின்பாற்படும் என்பது நிச்சயம்; ஏனெனில், இது காலத்தைப்பற்றியது; காலம் நம்மாயுளே.

" மனிதர்க்கு வயது நூறல்ல தில்லை;
ஐம்ப(து) இரவில் அகலும் துயிலினால்;
ஒட்டிய இளமையால் ஓரைந்து நீங்கும்;
ஆக்கை இளமையில் ஐம்மூன்று நீங்கும்;
எழுபது போக, நீக்கிருப்பன முப்பதே."

என்பதனால் நம் விடுதிப்பொழுதின் பெறுமதி உள்ளங்கையிற்பொருந்திய நெல்லிக்கனிபோல் தெற்றென விளங்கும். (ஒரு மநுஷ்யன் ப்ரதிதினமும் இரண்டுமணி நேரமட்டும் ஓய்ந்திருக்கக்கூடுமானால், அவன் தன் வாணாளான எண்பது வர்ஷங்களில் $6\frac{2}{3}$ வர்ஷம் ஓய்ந்திருக்கலாம். இவ்வோய்வுகாலம் அவனுண்மையாயுளில் நான்கிலொரு பாகத்திற்கு மேற்படுகின்றது!)

"ப்ரெஞ்சு மொழியில் 'எனக்கு நீ ஒருவனைக் குறித்து அவனது நண்பர் இன்னாரென்று தெரிவி; அவன் எத்தகையன் என்று நான் உனக்குத் தெரிவிப்பேன்' என்பது ஒரு முது மொழி. அவ்வண்ணமே, நாம், ஒரு மநுஷ்யன் தன் விடுதிப்பொழுதை எவ்வாறு செலவிடுகிறானென்று எனக்கறிவி. அப்பொழுது நான்உனக்கு அவன் எப்படிப்பட்டவன் என்று சொல்லிவிடுகிறேன் என்று கூறலாம்" என்று ஒரு ஆங்கில வ்யாசத்திரட்டுக்கர்த்தா கூறுகிறார். இவர் கூற்று முற்று முண்மையே; எனெனில், பாடசாலையிலும், தொழிற்சாலையிலும், ஜநஸமூஹத்திலும், ஒருவன் தன்னடையைக் காத்துக்கொள்ளலாம்; ஆனால், அவனது குணசீலத்தை நிஜநிஜமாக வெளிப்படுத்துவது அவன் தன் விடுதிப்பொழுதைக் கையாளும் விதமே. இதனால், அவன் தான் ஸ்வாதீனனோ அல்லனோ எனத் தன்னைப் பிறர்க்குஸூசிப்பிக்கின்றான். ஒருவன் இப்பூதவுடம்பை நீத்தபின் அவனுக்கு நேரிடுவது இன்னதென்று எவரேனும் அறிய வேண்டுமாயின், அவன் தன்னொழிவுப் பொழுதைக் கழிக்குமாற்றைக் கவனிக்கவேண்டும். ஆதலின், விடுதிப்பொழுதின் திறம் இவ்வளவ்வளவு என்று கூறல் தரமன்று. ஒழிவு நேரங்கள் மிகவருமையானவை; அவை ஜாஜ்வல்யமாய்ப் ப்ரகாசிக்கும் விலையுயர்ந்த ரத்நங்களினும் மிகவருமையானவை.

ஒருவன் ஒய்வுநேரத்தில் ஒய்ந்திருக்கவேண்டுமென்றறிவார் பலர். என்றாலும், ஒய்ந்திருத்தல் என்பது இப்படியிருத்தல் என்றறிவார் சிலர்; 'ஒருவேலையுமின்றி ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து வீண் காலக்ஷேபஞ்செய்தல்' என்றெண்ணுவார் எண்ணிறந்தோர். ஆனால், மநஸ்தத்வசாஸ்த்ரப்படி ஒய்ந்திருத்தலாவது, மநஸிற்கு ஆயாஸக்கரும் நிச்சரிச் செய்தொழிலுக்கு மாறாக மநஸிற்கு இனிய ஒரு தொழிற் செய்தலேயாம்; ஒருவன் தான் நெடுநேரம் வருந்திச் செய்துகொண்டிருந்த தொழிலை விட்டு, அவ்வேலையினின்று வித்யாஸமான ஒரு தொழிலை மேற்கொள்ளுதலே ஒய்ந்திருத்தல். பகலிற் பெரும்பாகம் கல்விக் கழகத்திற் கல்வி கற்பதிற் செலவிட்டுச் சோர்ந்திருக்கும் மாணவர் தேஹாப்யாஸஞ் செய்யின் ஒய்ந்திருப்பார்கள். வெய்யோன் காய்ந்து கொல்லும் பகற்பொழுதெல்லாம் தம்மெய்வருந்த உழைத்துக் களைத்த ஒரு உழைப்பாளி, சில நீதிநூல்களை வாசித்து ஒய்ந்திருக்கலாம். 'ஒய்வு' என்னும் மொழியை இவ்வாறேயன்றி வேறெங்ஙனம் அர்த்தப்படுத்தலாம்? ஒருவன் ஒய்ந்திருக்க வேண்டுமானால், தன் மநஸை அரிக்குங் கவலை முதலியனவற்றை மாற்றவல்ல ஒருமார்க்கத்தில் தன் மநஸைச் செலுத்தவேண்டும். அத்தகைய நெறி எது? ஒருவன் தன்னவயவங்களைச் சிறிது சிரமத்துடன் பந்திக்கலாம். ஆனால், தம்மநஸை ஒருவித எண்ணமுமெண்ணாமல் பந்திக்கவல்லவர் நூற்றுவரில் எத்தனை பேர்? 'வேலை வெறுப்பு, உயிருடனிருக்கும் மநுஷ்யனது ப்ரேதவறை' என ஷேக்ஸ்பியரென்னும் ஆங்கில நாடககவி புகன்றார்.
(கண்புதைந்த மாந்தர்)..............................

"உண்பது நாழி; உடுப்பது நான்குமுழம்;
எண்பது கோடிநினைந் தெண்ணுவன"

எனப் பெரியோரும் விளம்பினரே!

அமெரிக்கக் கவிஞரொருவர், "மேதாவிகளின் ஜீவ்ய சரித்ரங்கள், நாம் மாண்புடன் ஜீவிக்கலாம் என்னும் ஸத்யத்தை நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகின்றன. அவர்கள் தம்பின் நாமும் தொடர்ந்து செல்லுமாறு, காலமாகிய மணற்பாதையில் "நமக்குத் தோன்றும்படி, தம் காலடிச்சுவடுகளைப் பதிப்பித்துச் செல்கின்றனர்." என்று பகர்ந்தார். இவ்வுரையைப் பொய்ப்பிக்கவல்லார் எவருமில்லையென்று கூறலாம். மேனாட்டு வெள்ளையரானாலுமென்? கீழ்நாட்டு இந்தியரானாலுமென்? மநுஷ்யர் தோற்றத்திலும், மதவிஷயத்திலும், நாகரிகத்திலும் வேறுபட்டாலும், மனவமைப்பில் ஒருதன்மையரே. ஆதலின், நாம், மேனாட்டு மேதாவிகளான சிலர் அறிஞரான மார்க்கம் எதுவெ

ன்று விசாரித்தல் பயன்தரும். நாம் மேதாவிகளென்று இன்றழைக்கும் சிலர் அறிஞரான வழி எதுவெனில், தம் விடுதிப்பொழுதைத் தக்க முறையில் ஸரிவர ப்ரயோகித்ததேயாம். இன்னணங்கூறியதனால், நாமொவ்வொருவரும் ஜகத் ப்ரஸித்திபெற்ற நிபுணராவோமென்று நாம் உறுதிவாக்குரைத்தோமில்லை. இப்பூமி அழியாதிருக்குமளவும் மநுஷ்யர்க்குள்ளும் ஏற்றத்தாழ்வு இருந்தேதீரும். எவ்விதத்திலும் தமக்குள் வேற்றுமையில்லாது மநுஷ்யரனைவரும் இவ்வவனிமிசை என்றேனும் வாழ்வாரானால், அன்று மோக்ஷவின்பத்தை ஒருவாறாய் இங்கேயே மானிடர் நுகர்ந்திட்டார் என்று கூறல் மிகையாகாது. எனவே, நாம் முன்னேற்றமடையவேண்டுமென்பதையே நாம் வற்புறுத்தியவாறு. ஒவ்வொரு மநுஷ்யனிடத்திலும் சில அருஞ்சக்திகள் உள. அவற்றை அவனவன் வ்ருத்திசெய்யவேண்டும். அவற்றை வ்ருத்திசெய்து ப்ரயோகியாதிருத்தல் தவறாகும். எனவே, இனிவரும் பத்திகளில், ஸாமாந்யர் பலர் தம் விடுதிநேரங்களை எவ்வெத்துறைகளில் செலவிட்டுப் பயனடைந்தார் என்று காட்டுவோம்.

இதன்முன், நாம் வ்ருத்தியடையவேண்டியதேன்! என்று முதலில் ஆராயவேண்டும்: பெரும்பாலும், அவச்யம் ஏற்பட்டாலொழிய அக்கறை ஏற்படுவதில்லை; ஒருவஸ்து அல்லது விஷயத்தின் அருமைபெருமை விளங்குவதுமில்லை. நாம் ஏன் வ்ருத்தியடையவேண்டும்?— இவ்வினாவிற்குப் பலவிடைகள் அளிக்கலாமெனினும், முக்யமான நான்கு காரணங்களைச் சுருக்கமாய்க் கவனிப்போம். முதலாவதாக: 'யாக்கையை யாப்புடைத்தாப்பெற்ற' நாம் ஸுகமாகவும் இன்பமாகவும் நம்மாலியன்றவரை வாழ்ந்திருக்கவேண்டுமானால், நாம் வ்ருத்தியடையவேண்டும். தம்மிடத்தில் அன்பில்லாதார் எவர்? இரண்டாவதாக: பிறர் இன்புடனிருக்க. தான் இன்புடனிருக்கவேண்டில், பிறரும் இன்புடனிருக்கவேண்டும். மூன்றாவதாக: நம்மைக் கவனித்துப் பிறர் நெறி வழுவாது வாழுமாறு நாம் முன்னேற்றமடையவேண்டும். பெரும்பாலும், மநுஷ்யர் ஒருவரையொருவர் கவனித்து நடக்கின்றனரேயன்றி, தாமே சிந்தித்து நடப்பதில்லை. நம்மைக் கெடுத்துக்கொள்ள நமக்கே அதிகாரமில்லையாக, பிறர் கேட்டுக்குக்காரணராகலாமா நாம்? இறுதியாக: நம்முன்னோரிடத்திலிருந்து பல நன்மைகளை அநுபவிக்கும் நாம், நம்பின்னோர்க்குச் சிறிது நன்மையேனும் தராது மறைதல் புன்மையன்றோ? "தக்கார்க்கு......மானமழியா ஒழுக்கத்தின் மிக்கதூஉமில்லைப் பழியாமல் வாழுந்திறம்." "உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருமாறு பிறரிடத்தும் அன்புகூர்க" என்பது விவிலியவேதம்: "அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு" என்பது திருக்குறள். இத்யாதி காரணங்கள் பற்றி(யும், பிறகாரணங்கள்பற்றியும்) நாம் முன்னேற்றமடையவேண்டும்.

நிற்க. எவ்வெத்துறைகளில் நாம் வ்ருத்தியடையலாம்? இவ்வுலகில் ப்ரக்யாதிபெற்ற பெரியோர் பல சாஸ்த்ரங்களிலும் வ்யுத்பத்தியடைந்தார்கள். சிலர் வானசாஸ்த்ரத்திலும் சிலர் பூமிசாஸ்த்ரத்திலும், சிலர் தத்வசாஸ்த்ரத்திலும், சிற்சிலர் ஏனைய சிலசாஸ்த்ரங்களிலும் வல்லுநரானார்கள். ஆனால், நாம் இச்சாஸ்த்ரப்பயிற்சியைத் தவிர்த்து எளிதிற்கொண்டு பெரிதும் பெருமையடையக்கூடிய சில துறைகளையே கவனிப்பாம்.

தா. ஸ. நேசமணி.

நூதன புஸ்தகங்கள்.

ரவீந்திரநாத் தாகோர் அருளிய பஞ்ச வியாசங்கள்.

உலகமெங்கும் பிரசித்திபெற்ற மகாகவி ஸர் ரவீந்திரநாத் தாகோர் முதலில் வங்கபாஷையில் எழுதி பிறகு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு "மாடர்ன் ரெவியூ" பத்திரிகையில் பிரசுரமான பஞ்ச வியாசங்களை ஸி. சுப்பிரமணிய பாரதியால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா. ... 0 10 0

"பாரதபூஷண" டாக்டர் எஸ். சுப்ரமணிய ஐயர்.

டாக்டர் எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயரின் ஜீவிய சரித்திரமும், அவரது அரிய உபந்நியாஸங்களும் இப்புத்தகத்தில் அடங்கியுள்ளன. விலை ரூபா. ... 0 12 0

வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர்.

இலக்கணவாராய்ச்சி.

[ஓர் தமிழ் மாணவர் இயற்றியது.]

பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும், "எருத்தே கொச்சகம்" என்னும் (152) செய்யுளியற்சூத்திரத்தில் அம்போதரங்க ஒருபோகு, தரவு, கொச்சகம், அராகம், சிற்றெண், சுரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்பையும் பெற்று நாற்பத்துநான்கடியான் வந்ததற்கு மேற்கோளாகக் கீழே பதிப்பித்திருக்கும் செய்யுளை எடுத்தாண்டனர். ஆயினும், இவ்வுரையாசிரியருரைகளைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியர் மூவரும், இச்செய்யுளின் உண்மைவடிவை அறிந்துகொள்ளாது திரித்துத் தம் மனம்போனவாறு பதிப்பித்துள்ளார்கள். இச்செய்யுள் 44 அடியாக இருத்தலைத் தமிழ் மக்களறிந்து இன்புறும்பொருட்டு ஈண்டு வெளியிடலாயிற்று.

செஞ்சுடர் வடமேரு விருமருங்குந் திரிகின்ற
வெஞ்சுடரு மதியமும்போல் வேலொடு கேடகஞ்சுமல
மாயிரு மணிப்பீலி மயிலெருத்திற் றோன்றுங்காற்
சேயொளி கடற்பிறந்த செங்கதிரிற் சிறந்தெதிப்ப
மறுவருந்தம் மனத்துவகைக் கலுழ்ச்சியான் வளர்த்தெடுத்த
வறுவருந்தம் முலைசுரந்தாங் ககல்விசும்பிலவற்ற
ஆருருவத் தெயின்மூன்று மொருங்கவித்தோன் வியப்பெய்த
வீருருவத் தொருபெருஞ்சூர் மருங்கறுத்த விகல்வெய்யோய்
ஆங்க, வினையொழி காலத்து வெவ்வெயிற் கோலத்
தனைவருந் தத்த மறம்புரிந் தாங்கு
முனையடு தோற்றத்து முந்நான் குருவிற்
கனைகடல் சுட்டின கண்;
தேவரு மக்களுஞ் சீற்றத்தா னஞ்சாமைக்
காவல் புரியுங் கதிர்மதி
போலுமே மூவிரு தோன்றன் முகம்;
மடமகள் வள்ளி மணிக்கப் பலம்போ
லிடையிடை சுற்றுத லின்றுந் தவிரா
தொடையமை தார்க்கடம்பன் றோள்;
அவ்வழி, யடியிணை சேரா வவுணரை நூங்கிப்
பொடிபொடி யாகிப் பொருப்பொடு மாய
விடியுமிழ் வானத் திடைநின்று கூஉங்
கொடியணி கோழிக் குரல்;
விழுச்சீ ரமரர் விசும்பிடைத் தோன்றிப்
பழிச்சிநின் றார்த்தார் பலர்;
உருகெழு முருமிப முருமென வதிர்தொறு
மருகெழு சிறகொடு மணவரு மணிமயில்
பெருகிய வருமறை பெறுநெடு மொழியொடு
பொருகள வழியிசை புகல்வன சிறுகுரல்;
சிவந்தன திசை
சிலம்பின மலை
நிவந்தன தலை
நிரம்பின குறை
ஆர்த்தன மறை
யாடினர் பலர்
போர்த்தன துகள்
பொழிந்தனர் மலர்
ஆங்கனந் தோன்றிய வடுபோர் வென்றியின்
னீங்கிருந் தொடித்தோள் விடலை நினக்கே
யாமறி யளவையிற் றமிழ்புனைந் தேத்துக
நின்னீ தக்க தாயினு நின்னெதிர்
நாணில மாக வேண்டும் யாணர்க்
கடம்புங் களிமயிற் பீலியுந் தடஞ்சுனை
நீரொடு நின்வயி னமர்தர
வாராப் புலமை வருகமா ரெமக்கே.

Kindness Wins.

BY MR. P. CHINNASAMI IYAR.

அன்பின் வெற்றி.

3-ம் அத்தியாயம்.

இரவு எட்டுமணிக்குச் சுந்தரம் சோமு முதலியார் வீட்டையடைந்து இருவரும் சாப்பிட்டானதும், மாடியின்மேல் போய், இரண்டு சாய்ப்பு நாற்காலிகளில் உட்கார்ந்துகொண்டார்கள்.

சோமு முதலியார் :—நான் உன்னுடன் பேசவேண்டுமென்ற விஷயம் நம்மபையன் நடராஜனைப்பற்றித்தான். அவனுடைய கணக்குகளில் 200 ரூபாய் குறைகின்றது. சில மாதங்களுக்கு முன்பு அவனுடைய கணக்குகள் பார்க்கப்பட்டபோது ரூ. 50 குறைவு ஏற்பட்டது. இது ஏதோ கைப்பிசகாய் விடப்பட்டிருக்கலாம் என்று அப்போது அவன் சரிப்படுத்திவிட்டான். அது முதற்கொண்டு எனக்கும், நமது தலைமை குமாஸ்தா அப்பாதுரை முதலியாருக்கும் நடராஜன்மீது சந்தேகமுண்டு. நேற்றைத்தினம் திடீரென்று கணக்குகளைப் பரிசோதித்தபோது இக்குறைவு ஏற்பட்டது. அவனுடைய முகத்தை அச்சமயம் பார்த்தவர்கள், அவனைக் குற்றமற்றவனென்று சொல்லமாட்டார்கள்.

சுந்தரம் :—என்ன! நமது நடராஜனா இத்தகைய காரியம் செய்தான்? நம்பக்கூடாத விஷயமாகவல்லவோ இஃதிருக்கின்றது!

சோமு முதலியார் :—ஆம்: இக்காலத்தில் எவரையும் உண்மையாக நம்புவதற்கு இடமில்லை. கபடமற்ற முகத்தோற்றமும், அடாத காரியங்களைச் செய்யக்கூடிய மனமுமுடைய பலர் இருக்கின்றனர். "வெளுத்ததெல்லாம் பாலல்ல" என்பதை நீ உணரவேண்டும்.

சுந்தரம் :—அவனுடைய குடும்ப விஷயங்களைப்பற்றி உமக்கு ஏதாவது தெரியுமா?

சோமு முதலியார் :—ஆஹா: நன்றாய்த்தெரியும். நமது கம்பெனியில் நியமிக்கப்படும் ஒவ்வொரு குமாஸ்தாவின் பூர்வோத்தரங்களையும், குடும்பங்களையும் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியமென்று என் தகப்பனார் எனக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். நடராஜனின் தகப்பனார் முன்பு மிக்க செல்வாக்குடன் வாழ்ந்தவர். இரண்டுமூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு அவருடைய வியாபாரத்தில் பெருத்த நஷ்டமேற்பட்டது. அதன்பிறகு எவைவேனும் கஷ்டங்கள் அவர்களுக்கு நேர்ந்துகொண்டேயிருந்தன. இவ்வளவும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டதன் காரணம், அவர்கள் ரொக்கத்திற்கு வியாபாரம் செய்யாமல், கடனுக்கே விற்றுவந்ததனாலே தானென்று சொல்லப்படுகிறது. நடராஜனுடைய தகப்பனாரின் தாக்ஷிண்யத்திற்காகவேதான், அவனை நமது கம்பெனியில் வேலைக்கு அமர்த்திக்கொண்டது. இப்பொழுது என்ன செய்வதென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. என் மனத்திற்கு ஒரே மார்க்கம்தான் புலப்படுகின்றது. அது, அவனை வேலையினின்று நீக்கிவிடுவதே. குற்றம் செய்தவன் தான் செய்த குற்றத்திற்காக அநுதாபப்பட்டு நல்ல வழிக்குத் திரும்புவதாகச் சொல்லப்படும் பேச்சுக்களில் எனக்கு நம்பிக்கை இல்லை. அத்தகைய சம்பவத்தையும் நான் இதுவரை கேட்டது இல்லை.

இவ்வாறு சோமு முதலியார் சொல்லிவருகையில், சுந்தரத்தின் முகம் வெளுத்தது; நடராஜனை எவ்விதத்திலாவது காப்பாற்றவேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டான். மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் தானிருந்த நிலைமை இப்பொழுது இவனது ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அந்த சமயத்தில் தனக்கு அப்பெரியவர் உதவி செய்திராவிட்டால், இப்போது வகித்திருக்கும் ஸ்தானத்தை அடைந்திருக்கமுடியுமாவென்று யோசித்தான். முதன்முதல் குற்றம் செய்தவனை நல்ல வழியில் திருப்புவதற்கு அன்பு ஏற்ற கருவியேயொழிய, தண்டனையன்று என்

பது சுந்தரத்தின் தீர்மானம். அவனுடைய செயல்களே அதற்குச் சாக்ஷியாகவிருந்தன. சுந்தரம், தன்னுடைய பூர்வோத்தரங்களைச் சோமு முதலியாருக்குத் தெரிவித்து, அன்பினால் குற்றம்செய்த ஒருவனை நல்லவழிக்குத் திருப்ப முடியுமென்று நிரூபிக்க எண்ணங்கொண்டான். "குற்றம்செய்த ஒருவன் தான் செய்த குற்றத்திற்காக அநுதாபப்பட்டு நல்ல வழிக்குத் திரும்பிய சந்தர்ப்பம் ஒன்று எனக்குத்தெரியும்" என்று சுந்தரம் மெதுவாகச் சொல்லிவிட்டு, தன்னுடைய கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினான். கதை முடிந்ததும், சோமு முதலியார் வாய்திறவாமல் தனக்கெதிரில் மேஜையின்மேலிருந்த விளக்கையே உற்று நோக்கிக்கொண்டிருந்தார். சுந்தரத்தின் மனம் பதைத்துக்கொண்டிருந்தது. ஐந்து நிமிஷங்கள் வரையில் அவர்கள் உட்கார்ந்திருந்த அறை நிச்சப்தமாயிருந்தது. சுவரில் மாட்டியிருந்த கடியாரத்தின் "டிக்-டிக்" என்ற சப்தந்தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. மற்றவர்கள் தன்னையும் திருடனென்றே நினைப்பார்களல்லவாவென்று சுந்தரம் யோசித்தான்.

திடீரென்று சோமு முதலியார் "சுந்தரம்! நீ ஜயித்தாய். நடராஜன் விஷயத்தை உன்னிடமே விட்டுவிட்டேன். அதுவிஷயமாய் உனக்கு என்ன யுக்தமாகத் தோன்றுகிறதோ அப்படியே செய். பூர்ண நம்பிக்கை உன்னிடத்தில் எனக்கு உண்டு" என்று கூறினார்.

பிறகு, கொஞ்சநேரம் வேறு சமாசாரங்களைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருந்துவிட்டு, சுந்தரம் சுமார் 10-மணிக்குத் தன் வீடுபோய்ச் சேர்ந்தான். அன்றிரவு முழுதும் சுந்தரத்திற்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. எவ்விதம் நடராஜனை நல்ல வழிக்குத் திருப்புவதென்ற யோசனையிலேயே இரவு முழுதும் கழித்தான்.

4-ம் அத்தியாயம்.

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமையாதலால், திங்கட்கிழமை காலை கம்பெனியின் வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டதும், சுந்தரம் நடராஜனைத் தன்னிடம் வரும்படி சொல்லியனுப்பினான். நடராஜன் அன்றைத்தினம் ஆபீஸுக்கு வரவில்லையென்றும், அவனைத் தேடிக்கொண்டு பெண் ஒருத்தி வாயிலண்டை வந்திருக்கிறாளென்றும், கம்பெனி யஜமான்களுள் ஒருவரை அவள் பார்க்க விரும்புகிறாளென்றும் சேவகன் தெரிவித்தான். சுந்தரம் அந்த ஸ்திரீயை உள்ளே அழைத்துவரும்படி சேவகனிடம் கூற, சுமார் 15-வயதுள்ள மீனாக்ஷி சுந்தரத்திற்கு எதிரில் வந்து நின்றாள். தான் வந்த காரியத்தைச் சொல்ல அவளுக்கு நாவெழவில்லை; ஒருவாறு மனதை திடப்படுத்திக்கொண்டு, தன்னுடைய சகோதரன் நடராஜன் நேற்றைத்தினம் ஆபீஸுக்குப் போவதாய்ச் சொல்லிவிட்டுப்போனவன் ராத்திரி வீட்டுக்கு வரவில்லையென்றும், தானும் தன் தாயாரும் அவனுக்கு ஏதாவது கெடுதி சம்பவித்ததோவென்று பயந்திருப்பதாயும், தன்னுடைய தகப்பனார் தேகசௌக்கியமில்லாமலிருப்பதனால் அவருக்கு இச்சமாசாரம் இன்னும் சொல்லப்படவில்லையென்றும் கண்ணீர் பெருகச் சொல்லி, நடராஜனைப்பற்றிய தகவல்களைச் சொல்லவேண்டுமென்று வினவினாள்.

நடராஜன் ஒருசமயம் தற்கொலை செய்துகொண்டானோவென்ற ஐயம் சுந்தரத்திற்கிருந்தபோதிலும், அதை வெளியில் காட்டிக்கொள்ளாமல் மீனாக்ஷிக்குத் தைரியம் கூறி, நடராஜனைத் தான் தேடுவதாயும், கூடிய சீக்கிரத்தில் அவனைக் கண்டுபிடித்துவிடுவதாயும் தெரிவித்து அவளை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டான்.

நாலைந்து நாட்கள் கழிந்தன. நடராஜனைப் பற்றிய சமாசாரமொன்றும் தெரியவில்லை. சுந்தரமும் தன் காலத்தையெல்லாம் அவனைத் தேடுவதிலேயே கழித்தான்; பிரதி தினமும் ஒவ்வொரு பத்திரிகையையும் பார்த்துக் கொண்டேயிருந்தான். ஒன்றிலும் நடராஜனுக்குக் கெடுதிநேரிட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதைக்கொண்டு சுந்தரம் தன்மனத்தை ஒரு

வாறு தைரியப்படுத்திக்கொண்டான். நடராஜனுக்கு எவ்விதத்திலாவது உதவி செய்து அவனை நல்வழிக்குத் திருப்பவேண்டுமென்று சுந்தரம் தீர்மானித்திருந்ததனால், அதுவே இவன்விஷயமாய்ச்சுந்தரத்தை உழைக்கச்செய்தது. இதுவுமன்றி, இன்னொரு காரணமும் ஏற்பட்டது. தான் முதன்முதல் மீனாக்ஷியைப் பார்த்தவுடன், அவளுடைய வியசனத்தைப் போக்கவெண்ணினான். மீனாக்ஷியின் சுந்தரமான முகலாவண்யம் சுந்தரத்தின் மனத்தைக் கவர்ந்தது. எவ்விதத்திலாவது நடராஜனைக் கண்டுபிடித்து, அவனுக்கு நன்மைசெய்து மீனாக்ஷியைச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் மேலிட்டது. ஒவ்வொருநாளும் நடராஜனைப்பற்றிய சமாசாரங்களைத் தெரிவிப்பதற்காக மீனாக்ஷியைப் பார்ப்பது சுந்தரத்திற்கு வழக்கம். மீனாக்ஷியின் அமைதியான நடவடிக்கையையும், அழகையும் தினமும் சுந்தரம் பார்த்துவந்ததனால், தனக்கு இப்படிப்பட்ட மனைவி கிடைப்பாளோவென்று யோசிப்பான். மீனாக்ஷியே தனக்கு மனைவியாகக் கிடைத்துவிட்டால், தன்னைவிட பாக்கியவான் இப்புவியிலெவருமில்லையென்று எண்ணுவான். தன்னிடத்தில் மீனாக்ஷிக்குக் கொஞ்சமாவது அன்பு இருக்குமோவென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளச் சந்தர்ப்பம் சுந்தரத்திற்கு வாய்க்கவில்லை; நம்முடைய கடமையை நாம் செய்து முடித்தால், வருவது தானேவரும் என்று தீர்மானித்து மனதைத் திடப்படுத்திக்கொண்டான்.

சுந்தரத்தின் பிரார்த்தனைக் கிணங்க, அன்று சாயங்காலமே நடராஜன் அவன்கண்ணுக்குப் புலப்பட்டான். சுந்தரம் மாலை ஆபீஸிலிருந்து தன் வீட்டுக்குப் போய்க்கொண்டிருக்கையில், சிந்தாத்திரிபேட்டை வாராவதிக்கருகில் அழுக்கடைந்த உடுப்புடன் நடராஜன் மெதுவாகப் பக்கிங்ஹாம்கால்வாய் ஓரமாய் நடந்து செல்வதைக்கண்டான். அச்சமயம் இரவு சுமார் 7-மணி இருக்கும். உடனே சுந்தரம் வண்டியிலிருந்து குதித்து நடராஜன் சென்றவழியே தானும் அவனைப் பின்பற்றிச் சென்றான். நடராஜன் கொஞ்சதூரம் சென்று நாற்பக்கங்களிலும் திரும்பிப்பார்த்தான். இதைக்கண்ட சுந்தரம் அங்குக் கால்வாய் ஓரமாய் விடப்பட்டிருந்த படகு ஒன்றின் பக்கத்தில் மறைந்துகொண்டான். இரவாதலால், சுந்தரம் மறைந்துகொள்ளாமலிருந்தாலும் தெரிந்திருக்காது. சுற்றிப்பார்த்து யாருமில்லாததுகண்டு நடராஜன் தன்னுடைய சட்டையை மெதுவாய்க் கழற்றினான். சுந்தரத்தின் சந்தேகமும் தெளிவடைந்தது. உடனே தான் மறைந்திருந்த இடத்தினின்று வேகமாய்ப்போய் நடராஜனது கையைப் பிடித்துக்கொண்டான். நடராஜன் திமிறிக்கொண்டுபோக எவ்வளவோ பிரயத்தனப்பட்டும் முடியவில்லை. எங்குத் தான் செய்த குற்றத்திற்காகத் தண்டிக்கப்படுவோமோவென்று அஞ்சினான். சுந்தரம் நடராஜன் மனத்திலிருப்பவற்றை அறிந்துகொண்டு, யாதொரு கெடுதலும் அவனுக்கு நேரிடாதென்று சமாதானப்படுத்தி, கைப்பிடி விடாமல் தனது வண்டியிருக்குமிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுவந்தான். பிறகு, இருவரும் வண்டியிலேறிச் சுந்தரத்தின் வீட்டையடைந்தார்கள். உடனே நடராஜனை ஸ்நானம் செய்யச் சொல்லிச் சுந்தரம் தனது வேஷ்டிகளில் இரண்டைக்கொடுத்துக் கட்டிக்கொள்ளச் சொன்னான். நடராஜன் உண்டு இரண்டு தினங்களானபடியால், அவர்கள் சாப்பிடப் போனார்கள். இப்போதுதான் நடராஜனுக்குக் கொஞ்சம் தைரியம் வந்தது. தான் செய்த குற்றத்தைப் பாராட்டாமல் தனக்கு இவ்வளவு நன்மையைச்செய்த சுந்தரத்தின்மீது ஒருவித அன்பும் மரியாதையும் ஏற்பட்டன. ஆயின் விஷயத்தைப்பற்றிச் சுந்தரம் ஒன்றும் அவனிடத்தில் பிரஸ்தாபிக்கவில்லை. நடராஜன் தானாகவே சொன்னவற்றைமாத்திரம் கவனித்துக் கொண்டான். கதை முழுதும் தன்னுடைய பூர்வகதையாகவே யிருந்தது. நடராஜனின் தகப்பனாருடைய தேகசௌக்கியத்தைப்பற்றிச்

சுந்தரம் அவனிடத்திற் சொன்னபொழுது அவனுக்குத் தூக்கம் மேலிட்டது; ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. கண்ணீர் பெருகியவாறே, "என் தந்தை அன்றைத்தினம் மாலை வெளியிற் போயிருக்கக்கூடாது. மழையில் அன்று நனைந்ததனால்தான், ஜ்வரம் கண்டதுபோலிருக்கிறது. என் தாயார் மாத்திரம் அவரை வெளியிற் போகவேண்டாமென்று தடுத்தாள். அப்போது அவருக்கு வந்த கோபத்துக்கு அளவேயில்லை. அவர் நினைத்த காரியத்தை முடித்துவிடுவதே யென்ற பிடிவாத குணமுடையவராதலால், நாங்கள் எவ்வளவோ சொல்லியும் பிரயோசனப்படவில்லை. ஒவ்வொரு வருஷமும் அதே தேதியில் குறிப்பிட்ட ஒரே இடத்திற்குப் போவது வழக்கம்; அத்தினம் அந்த இடத்தில் யாரோ ஒருவரை சந்திக்கவேண்டுமென்று சொல்லுவார். அவர் திரும்பிவரும்போது அவருடைய முகத்தைப் பார்த்தால், போனகாரியம் கைகூடவில்லையென்பது நன்கு புலப்படும். இந்த வருஷமும் அந்நாள் சாயங்காலம் நான் அவரைத்தொடர்ந்துசென்றேன். அவர் நேராகப் பீபில்ஸ் பார்க்குச் சென்று, அங்கு ஒரு மூலையில் போடப்பட்டிருந்த பலகையின்மேல் உட்கார்ந்தார். கொஞ்சநேரத்திற்குள்ளே மழை பெய்ய ஆரம்பிக்கும்போல் குறிகள் தோன்றின. பிறகு நான் அவரது அருகிற் சென்று, இங்கிருந்தால் மழையில் நனையும்படி நேரிடுமென்றும், வீட்டிற்குப் போய்விடுவதே நலமென்றும் சொல்லி முடிக்குமுன், மிக்க கோபத்தோடு அவர் திட்ட ஆரம்பித்தார். அப்பொழுதுதான் தங்களை வெகு அவசரமாக அங்கு வரக்கண்டேன். என்னுடைய விஷயம் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்குமோவென்று நான் பயந்து வேறு வழியாகப் போய்விட்டேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டே வருகையில், சுந்தரத்திற்கு முகம் வெளுத்தது; தேகம் நடுக்கமுற்றது; நடராஜனது கையைப் பிடித்துக்கொண்டே, "பீபில்ஸ் பார்க்கிலா? ஒவ்வொரு வருஷமும் அப்படித்தானா?" என்று மிகுந்த ஆத்திரத்துடன் கேட்டான். நடராஜனுக்கு இவ்வளவு ஆத்திரத்துக்குக் காரணம் விளங்கவில்லை. சுந்தரத்தின் மனதில் யோசனைகள் பலவாறு கிளம்பின. நடராஜன் தகப்பனாரும் தனக்கு உதவிசெய்தவரும் ஒருவர்தானோ? என்றும், 29-ந்தேதி தன் பக்கத்தில் பலகையின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த பெரியவர் அவர்தானோ? என்றும் சுந்தரம் யோசித்தான்; எது எப்படியிருப்பினும், மீனாக்ஷியின்மீது தான்கொண்ட காதலுக்கு எந்த முகாந்திரத்திலாவது பாதகமேற்படுமோவென்று கவலைகொண்டான். பிறகு சுந்தரம், சற்றுயோசித்து "நானும் ஒரு ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கின்றது. உன்னுடன் கூடவே நானும் உன் வீட்டுக்கு வருகிறேன்" என்று நடராஜனிடம் சொன்னான். விஷயம் ஒன்றும் புலப்படாததனால், நடராஜன் திகைத்து, சுந்தரத்துடன் தன் வீட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

5-ம் அத்தியாயம்.

நடராஜனும் சுந்தரமும் விசுவநாத முதலியார் வீட்டையடைந்தார்கள். இவர்தான் நடராஜனின் பிதா. சுந்தரம், விசுவநாத முதலியாரைக் கண்டதும், அப்போதுதான், நடராஜனுடைய தந்தையும், தனக்கு உதவிசெய்த பெரியவரும் ஒருவரென்று தெரிந்துகொண்டான். அச்சமயம் சுந்தரத்திற்கு உண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. தன்னுடைய விருத்தாந்தங்களையெல்லாம் பெரியவரிடம் தெரிவித்து, தான் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையை மூன்று வருஷங்களாக நிறைவேற்ற முடியாமற்போனதைப்பற்றி மன்னிப்புக்கேட்டுக்கொண்டான். நடராஜனும், தான் ஆபீசில் செய்த குற்றத்தையும், சுந்தரம் தனக்குச் செய்துள்ள உதவியையும் தன் தகப்பனாரிடம் சொல்லி, இனி அத்தகைய காரியங்களில் பிரவேசிப்பதில்லையென்று அவருக்கு உறுதிகொடுத்தான். விசுவநாத முதலியாருக்கு நடராஜனைப்பற்றிய கவலை வேண்டியதில்லையென்றும்,

அவன் சம்பந்தமான விஷயங்கள் யாவற்றையும் தன் பாகஸ்தரான சோமு முதலியார் தன்னிடத்தில் ஒப்பித்திருக்கின்றாரென்றும், ஆகவே, இனி நடராஜன் முன்போலவே கம்பெனியில் வேலைக்குவந்து சேரலாமென்றும் சுந்தரம் கூறினான். அது முதற்கொண்டு நடராஜன் கம்பெனியின் வேலைகளை வெகு ஒழுங்காகச் சிரத்தையோடு செய்துவந்து, கடைசியில் அங்கு ஒரு பொறுப்புள்ள ஸ்தானத்தை வகித்தான்.

மீனாக்ஷியின் ஞாபகம் சுந்தரத்தின்மனத்தை விட்டு அகலவேயில்லை; என்ன செய்வதென்று யோசித்தான். இந்த சமயம் இதைப்பற்றி பெரியவரிடம் பிரஸ்தாபிப்பதுசரியன்றுஎன்று சுந்தரத்திற்குத் தோன்றிற்று; ஆனால், காலக்கிரமத்தில் தனது எண்ணம் ஈடேறுமென்று மாத்திரம் உறுதிகொண்டான்.

சில நாட்களுக்குள்ளே விசுவநாத முதலியாருடைய தேகம் சௌக்கியமடைந்தது. சுந்தரம் பிரதிதினமும் நடராஜனின் வீட்டிற்குப்போகாமலிருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு தட்வையும் அவன் மீனாக்ஷியைச் சந்திப்பதுண்டு. இவர்களிருவருக்குமுள்ள காதலை மீனாக்ஷியின் தாயார் அறியாமலில்லை. இவ்விஷயத்தை அவள் தன் பர்த்தாவிடம் சொல்ல, அவருக்கு உண்டான ஆனந்தத்திற்கு அளவேயில்லை. உடனே இதைப்பற்றிச்சுந்தரத்தினிடம் அவர் கலந்துகொண்டு கலியாணத்துக்கு ஏற்பாடு செய்தார். சென்னைக்கடுத்த தண்டையார்பேட்டையில் ராகவசெட்டியார் பங்களாவில் நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் சிரஞ்சீவி சுந்தர முதலியாருக்கும், சௌபாக்கியவதி மீனாக்ஷி அம்மாளுக்கும் விவாகம் நடந்தேறியது.

முற்றிற்று.

பு. சின்னசாமி ஐயர்.

Books and Reviews.

புஸ்தகங்களும், விமர்சனங்களும்.

[புத்த அவதாரம்: ராவ்ஸாஹெப் ப. சம்பந்த முதலியார் பி. ஏ; பி. எல். இயற்றியது. விலை ரூபா 1.]

மேற்குறித்த புஸ்தகமொன்று நாம் வரப்பெற்றோம். இதில் புத்த சரித்திரமானது நாடகரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. நாடகமெழுதுவதில் மிக்க கீர்த்திவாய்ந்த ராவ் ஸாஹெப் ப. சம்பந்த முதலியார் அவர்கள் இந்நூலை வெகு தெளிவாகவும், இனிமையாகவும் எழுதியிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியது. இந்நூலில் படிப்பினைகள் பலவிருப்பதனால்; ஒவ்வொருவரும் இதை வாங்கி வாசிப்பது அவசியமாகும். புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: வி. என். சாமாராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர், (தென்னிந்தியா) என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[வியவஸாய மஞ்சரி: சென்னை ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அண்டு கம்பெனியாரால் பிரசுரிக்கப்பட்டது. விலை அணா 12.]

இந்நூலில் வியவசாயிகள் அவசியம் அறிய வேண்டிய பல நூதன ஸாகுபடி முறைகளும், வியவசாயக் குறிப்புக்களும் அடங்கியுள்ளன. முக்கியமாக, எருக்கள், நிலத்தைப் பண்படுத்தல், விதை, நெல்சாகுபடி, கரும்பு, பருத்தி, மணிலாக்கொட்டை, புகையிலை, பழமரங்கள் முதலிய பலவிஷயங்களைப்பற்றியும் சிறந்த குறிப்புக்கள் இந்நூலில் அடங்கியிருக்கின்றன. விஷயங்களுக்காக ஒரு பெரிய அகராதியும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது. வியவசாயிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் இந்நூல் மிகப்பிரயோஜனமாயிருக்குமென்பதில் ஐயமில்லை. புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: வி. என். சாமாராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர், (தென்னிந்தியா) என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

[மோகனதாஸ் காந்தி: சென்னை ஜி. ஏ. வைத்யராமன் அண்டு கம்பெனியார் பிரசுரித்தது. விலை அணா 5.]

இந்திய தேசாபிமானிகளுள் ஒருவராகிய மோகனதாஸ் காந்தியின் சரித்திரம் இந்நூலில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் அவருடைய பிறப்பு வளர்ப்பு வரலாறும், அவர் தென்னாப்பிரிகாவில் இந்தியருக்காகப் பட்ட கஷ்டநஷ்டங்களும், இப்போது நமது தேசத்தின் முற்போக்குக்காக உழைத்துவருவதும் ஆகிய பல விஷயங்களும் மிகத் தெளிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அவருடைய சில முக்கியப் பிரசங்கங்களும் இதிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இந்திய மக்களில் ஒவ்வொருவரும் இத்தேசாபிமானியின் சரித்திரத்தை வாங்கிப் படிப்பது அவசியமாகும். புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: வி. என். சாமராவ் அண்டு கம்பெனி, வேலூர், (தென்னிந்தியா) என்று எழுதிப் பெறலாம்.

[கோகலேயின் வரவுசெலவு திட்டம்: திருவாரூர் கே. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர். விலை அணா ½.]

வைஸ்ராய் சட்டஸபையில் காலஞ்சென்ற கோகலே மெம்பராயிருந்தபோது செய்த பல பிரசங்கங்களும் ஆங்கிலத்திலேயேயிருக்கின்றன. அவை ராஜீய விஷயங்களை அறிவதற்கு மிகப் பிரயோஜனமுள்ளவையென்பது பலருடைய கொள்கை. ஆகவே, இவற்றை நம் தமிழ் மக்களும் அறியும்பொருட்டு திருவாரூர் மிஸ்டர் கே. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி ஐயர் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுவருகிறார். இப்போது 1902-ம் வருஷம் வைஸ்ராயின் சட்டசபையில் மிஸ்டர் கோகலே வரவுசெலவு கணக்கைப்பற்றிப் பேசியதுந் தமிழில் மொழிபெயர்த்து ஒரு சிறு புஸ்தகமாக வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழின் நடை பலரும் அறியத்தக்கவாறு மிகத் தெளிவாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது. புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: கே. எஸ். கிருஷ்ணமூர்த்தி, ஜவுளிக்காரத் தெருவு, திருவாரூர் என்று எழுதிப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

[கதாரசமஞ்சரி: பண்டித எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர், எஸ். யஜ்ஞஸ்வாமி ஐயர். விலை அணா 4.]

மேற்கண்ட சிறிய நூலொன்று வரப்பெற்றோம். இதில் சிறுவர்களுக்கேற்ற பல சிறந்த கதைகள் அடங்கியுள்ளன. கதைகள் எளிய தமிழ் நடையில் நன்கு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு இது ஏற்ற புஸ்தகம். புஸ்தகம் வேண்டுவோர்: முடிகொண்டான் பண்டித எம். எம். நாராயணசாமி ஐயர் என்று எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

The Lost Will.

By Mr. M. S. Krishnasamy Iyer.

காணாமற்போன மரணசாஸனம்.

(181-ம் பக்கத்தொடர்ச்சி.)

நீலகண்டனைப்போலவே அவளும் அன்றிரவு தூங்கவில்லை. அவள் மனத்திலும் நீலகண்டனது உருவம் ஸதா குடிகொண்டிருந்தது. அவனைப்பற்றி நினைக்க நினைக்க அவன் மேல் அவளுக்கு அன்பு வேரூன்றலாயிற்று; பால்யத்தில் அவனுடன் விளையாடினதையெல்லாம் எண்ணிஎண்ணி மகிழ்ந்தாள். அவனையே கணவனாக அடைந்தால் அதைவிட வேறு பாக்கியம் இல்லையென்று அவள் எண்ணினாள்; தன் தாயாருக்கு நீலகண்டன் விஷயத்தில் ஸம்மதந்தான் என்பதை அறிந்து ஸந்தோஷமடைந்தாள். தன் தமையனும் இவ்விஷயத்தில் ஊக்கங்காட்டுவது அவளுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டுபண்ணியது. உண்மையில் துரைசாமி தன்னபிப்பிராயத்தைக் கேட்டானென்று எண்ணி, அதற்கு எப்படி பதில் சொல்வதென்று யோசித்தாள்; ஒருசமயம் நீலகண்டனே இவ்விஷயத்தை வற்புறுத்திக்கேட்டால், என்ன செய்வதென்று சிந்தித்தாள். ஆனால், இவ்விஷயத்தில் மாத்திரம் அவளுக்குச் சந்தேகமே. “நான்

கண்டும் கேட்டுமுள்ள கலியாணங்களில் மாப்பிள்ளை பெண்ணை வந்துபார்ப்பதுதான் வழக்கம். பெண்ணின் அபிப்பிராயத்தைப் பெண்ணின் பெற்றோர்களாவது, பிள்ளையின் பெற்றோர்களாவது, அல்லது வேறு உறவினர்களாவது கேட்பது கிடையாது. சில ஸமயங்களில் மாப்பிள்ளைகூட பெண்ணைப் பார்ப்பதில்லை.” என்று இவ்வாறு பார்வதி மனத்திலெண்ணி, “அவர் அடிக்கடி என்னைத் திரும்பிப்பார்த்துப் புன்னகை செய்ததிலிருந்து, அவருக்கு என்மேல் பிரியந்தானென்று சொல்லலாம். அப்படியே நானும் அவரிடத்தில் பிரியமாயிருக்கிறேன் என்று எவ்விதம் அவரிடத்தில் கூறுவேன். ஒருகால் அவரே நேரில் வந்துகேட்டால் ...” என்று பலவிதமாக யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, தான் வாசித்த கதைப்புஸ்தகங்களினின்று இதுபோன்ற சம்பவங்களெல்லாம் அவள் ஞாபகத்திற்குவந்தன. மௌனம் சாதித்துவிடுவோமா? பெண்களுக்கு நாணமல்லவோ சிறந்தஆபரணம்? அவராகவேவந்துகேட்கும்பக்ஷத்தில், தகுந்தமாதிரி நடந்துகொள்வோம். உத்தமஸ்திரீகள் தாங்கள் முதலில் வரித்த கணவனைத்தவிர, வேறு எவரையும் ஸ்மரிக்கமாட்டார்கள். நான் வரித்த கணவரே எனக்கு ஸித்திக்கும்படி ஈசுவரி அருள்புரிய வேண்டும். அவரையே பதியாக என் மனப்பூர்வமான பக்தியுடன் நான் எண்ணியிருக்கிறேன். ஆபத்காலத்தில் எத்தனையோ உத்தமஸ்திரீகளுக்கு ஆதரவாயிருக்கிறவ! ஈசுவரி!! நீ என்னை ஆதரியயோ. என் பக்தியின் பொருட்டாவது அவரையே நான் பதியாக அடைய அனுக்கிரஹிக்க வேண்டுகிறேன்” என்றிவ்விதம் பலவாறு சிந்தித்துவிட்டு, பிறகு சற்றுத் தூங்கினாள். தூக்கத்திலும், நீலகண்டன் அவளுக்குத் தரிசனங்கொடுத்து அவளதுபக்தியை நிலைபெறச் செய்தான்.

(இன்னும் வரும்.)

எம். எஸ் கிருஷ்ணசாமி ஐயர்,

Topics from Periodicals.

பத்திரிகை ஆராய்ச்சி.

தேக ஸௌக்கியத்தைக் குறித்த ஒன்பது விதிகள்.

நீங்கள் தேக ஸௌக்கியமுள்ளவர்களாயும், பலமுள்ளவர்களாயும் இருக்க விரும்பினால், தேக ஸௌக்கியத்தைக்குறித்த கீழ்க்கண்ட விதிகளை அனுஸரிக்க வேண்டும். அவற்றின்படி நடப்பது மிகவும் சௌகரியமே.

(1) தேகமுழுவதையும் தினம் ஒருமுறை ஜலத்தினால் சுத்திசெய்யவேண்டும். ஸ்நானம் செய்வதனால் தசை நரம்புகள் பலமடைவதுடன், தோலும் சுத்தியாகிறது. ரத்தத்திலுள்ள அநேக அசுத்தமான வஸ்துக்கள் தோலின்மூலமாய்த் தேகத்தைவிட்டு வெளிப்படுகின்றன.

(2) தேகத்தின்மேல் உடுத்திக்கொள்ளும் வஸ்திரங்களையெல்லாம் வாரந்தோறும் ஒருமுறை தோய்க்கவேண்டும். இரத்தத்திலுள்ள அநேக அசுத்தங்கள் சர்மத்தின் மூலமாய்த்தேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு, அந்த வஸ்திரங்களில் தங்கி, அவைகளை அசுத்தியாக்குவதுமல்லாமல், அவற்றின் வாயிலாய் வியாதியுண்டாக்குவதற்கும் ஹேதுவாகின்றன.

(3) முற்றிலும் சுத்தமான இடத்திலே முற்றும் சுத்தமான பாத்திரங்களில் சமையல் செய்யப்பட்டு மிகவும் சுத்தமாயிருக்கிற ஆகாரத்தையே சாப்பிடவேண்டும். வாந்திபேதி ரத்தபேதி முதலிய வியாதிகளுக்குக் காரணமாயிருக்கும் அநேக அசுத்தங்கள் முதன்முதல் ஆகாரத்துக்குள் பிரவேசிக்கின்றன. பிறகு அவை ஆகாரத்தோடு விழுங்கப்பட்டு ரத்தத்தில் கலக்கின்றன.

(4) சுத்தமான பாத்திரத்தில், சுத்தமான கிணற்றிலிருந்தோ, சுத்தமான ஊற்றிலிருந்தோ, சுத்தமான குழாயிலிருந்தோ எடுக்கப்பட்டு மாசில்லாமல் முற்றிலும் சுத்தமாயிருக்கிற தண்ணீரையே குடிக்கவேண்டும். வாந்திபேதியைப்போன்ற வியாதியை உண்டாக்கும் அனேக அசுத்தங்கள் முதன்முதல் தண்ணீருக்குள் பிரவேசித்து உள்ளே விழுங்கப்பட்ட பிறகு

ரத்தத்தில் போய்ச் சேருகின்றன. இவ்விதமாக, வியாதியானது ரத்தத்தில் உற்பத்தியாகிறது: ஊறக் குறையத் தண்ணீர் பருகப்பட்டவுடனே அது இரைப்பையிலிருந்துபோய் ரத்தத்துடன் கலக்கிறது. ஆகவே, குடிக்கப்பட்ட தண்ணீரானது அசுத்தமானதாயிருப்பதனால் ரத்தமும் அசுத்தமாய்விடுகின்றது. மேலும், ரத்தத்தைச் சுத்தியாய் வைத்திராவிட்டால், தேகம் ஸௌக்கியமான ஸ்திதியிலிருக்க முடியாது.

(5) நாற்றமும் புகையும் தூசியுங் கலந்திராமல் புதிதாயிருக்கும் காற்றையே உட்கொள்ளவேண்டும். க்ஷயரோகம்போன்ற வியாதியையுண்டாக்கும் அநேக அசுத்தங்கள் முதன்முதல் காற்றில்பிரவேசித்து, சுவாஸத்தை உள்ளுக்கு இழுக்கும்போது அந்தக்காற்றுடன் சுவாஸப்பைக்குட் சென்று ரத்தத்துடன் கலக்கின்றன. ஆகவே, இரவிலும் பகலிலும் உங்களுடைய வீட்டின் ஜன்னல் அல்லது கதவைத்திறந்து வைத்திருக்கவேண்டும்.

(6) தேக முழுவதிலுமுள்ள தசை நரம்புகளை நாள்தோறும் குறைந்தது ஒரு மணிநேரம் பயிற்சி செய்து வரவேண்டும். தேகத்திலுள்ள தசை நரம்புகளைப் பிரதிதினமும் பலமாயுபயோகித்து வந்தால், அவை உறுதியாகின்றன. ரத்தவோட்டம் நன்றாகிறது; மேலும், சர்மத்திலிருந்து வியர்வை வழிகிறது. இதுவமல்லாமல், தசை நரம்புகள் மூலமாய் ரத்தம்பாய்ந்து அவைகளினின்றும் ஸகல அசுத்தங்களையும் வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த அசுத்தங்கள் பிறகு தேகத்திலிருந்து வியர்வையில் வெளிப்படுகின்றன.

(7) கூடியவரையில் கிரமமான மணிநேரங்களில் மிதமாகச் சாப்பிட்டுத் தண்ணீர் குடிக்கவேண்டும்; ஏனென்றால், ஒருவன் அளவுக்கு மிஞ்சிச் சாப்பிட்டாலும், அளவுக்கு மிஞ்சித் தண்ணீர் குடித்தாலும் அவன் தேகஸௌக்கியமுள்ளவனாயிருக்க முடியாது.

(8) பகலில் தூங்குவதைக்காட்டிலும் இரவில் தூங்குவது நல்லது. ஒவ்வொருவரும் தேகஸௌக்கியத்துடன் பலமுள்ளவராயிருக்கும்பொருட்டு, அவர் இருபத்துநான்கு மணிநேரங்களில் ஸாதாரணமாய் 8-மணி நேரம் தூங்கவேண்டும்.

(9) பெரும்பாலும் நுண்ணிய கிருமிகளே வியாதியுண்டாக்குகின்றன என்று மனதில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவ்விஷக்கிருமிகள் வாந்திவழியாயும், துப்புகிற எச்சில் வழியாயும், மூத்திரத்தின் வழியாயும், மலத்தின் மூலமாகவும் உடம்பிலிருந்து வெளிப்படும். இந்த அசுத்தங்களைக் கிருமி கொல்லுகிற திராவகம் விட்ட பாத்திரத்தில் போட்டு, ஆழமாய்ப் புதைக்கவேண்டும். அந்த விஷக்கழிவுகளைக் கரைக்குமேலாவது தரைக்குமேலாவது சாக்கடைகளிலாவது கொட்டலாகாது. அவ்விதங் கொட்டினால், அசுத்தத் துர்நாற்றம் உண்டாவதுந்தவிர, கொடிய வியாதிகள் ஊரெங்கும் தோற்ற ஹேதுவுமாகும்:—உதயதாரகை.

ஆபரணம்

1. பிராமணன் வித்தையால் விளங்குகிறான்; க்ஷத்திரியன் விஜயத்தால் விளங்குகின்றான்; செல்வமுடையோன் தானத்தினால் விளங்குகின்றான்; குலஸ்திரீ நாணத்தினால் விளங்குகின்றாள்.

2. கைக்குத் தானம் ஆபரணமாம்; சுரோத்திரத்திற்குச் சாஸ்திரம் ஆபரணமாம்; அந்நிய ஆபரணங்களினால் என்ன பயன்?

3. நட்சத்திரங்களுக்குச் சந்திரன் ஆபரணமாம்: ஸ்திரீகளுக்குப் பதி ஆபரணமாம்; பூமிக்கு அரசன் ஆபரணமாம்; வித்தை யாவருக்கும் ஆபரணமாம்.

4. குதிரைக்கு வேகம் ஆபரணமாம்; ஸ்திரீகளுக்குப் பயம் ஆபரணமாம்; யதிகளுக்குத் தபசு ஆபரணமாம்; அரசனுக்குப் பொறுமை ஆபரணமாம்; வீரனுக்குப் பராக்கிரமம் ஆபரணமாம்.

5 ஆகாசத்திற்குப் பரிசுத்தத் தன்மை ஆபரணமாம்; தாமரை வனத்திற்கு வண்டு ஆபரணமாம்; வாக்கிற்குச் சத்தியம் ஆபரணமாம்; செல்வத்திற்குக் கொடை ஆபரணமாம்; மனத்திற்கு மைத்ரி ஆபரணமாம்; சத்துருக்களுக்கு இன்சொல் ஆபரணமாம்; யாவர்க்கும் வினயம் ஆபரணமாம்.—விவேகபானு.

திரவரூபமான எரு.

திரவரூபமாயிருக்கும் எருவில் முக்கியமாய் மிருகங்களின் மூத்திரமும் சாணக்குவியல்களிலிருந்து வெளிப்படும் கசிவும் மழைஜலமுமே இருக்கும். இவைகளில் மூத்திரமே விசேஷமானது. அதில் நைட்ரொஜன் பொடாஷ் ஆகிய இவ்விரண்டும் அதிகமாகவும் பாஸ்பேட் மிகவும் ஸ்வல்பமாகவுமிருக்கின்றன. மூத்திரத்தின் தன்மை மிருகங்கள் உணவோடு உட்கொள்ளும் நீரினளவைப் பொருத்திருக்கிறது. மூத்திரத்திலிருக்கும் நைட்ரொஜனும், பொட்டாஷும் பயிர்கள் உடனே உபயோகித்துக்கொள்ளும்படியான ஸ்திதியிலிருக்கின்றன. ஆகையால், இந்த எருவே மிகவும் சிலாக்கியமானது. 1000 காலன் நிறையுள்ள திரவரூபமான எரு சுமார் 10,000 ராத்தல் அல்லது 4½ டன் நிறையுள்ளது அதில் 20¼ ராத்தல் நிறையுள்ள நைட்ரொஜினும், 3 ராத்தல் பாஸ்பாரிக் ஆஸிட்டும், 46¼ ராத்தல் பொடாஷும், 2 ராத்தல் சுண்ணாம்புமிருக்கின்றனவாம்:—ஜனாபிமானி.

Education and Science.

கல்வியும், சாஸ்திரமும்.

பள்ளிக்கூடங்களில் வைத்திய பரிசோதனை.

ஆங்காங்கு நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் பள்ளிக்கூடங்களில் கல்விபயிலும் மாணவர்கள் பலவித வியாதிகளுக்குள்ளாகி வருகிறார்கள். சில குறிப்பிட்ட காலங்களில் தக்க வைத்தியர்களைக்கொண்டு அவர்களுக்குச் சிகித்ஸை செய்யப்படவேண்டும். இவ்விஷயமாப் பள்ளிக்கூடத்து அதிகாரிகள் தக்க கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியமாகும். பிள்ளைகள் பரிசோதிக்கப்படும்போது, கூடுமானவரையில் அவர்களின் தாய்தந்தையர்களை அருகில் வைத்துக்கொண்டு செய்வதுதான் நல்லது. பிள்ளைகளின் வியாதியைப்பற்றியும், அதற்காகச் செய்யப்படவேண்டிய சிகித்ஸைகளைப்பற்றியும் விவரமாக அவர்களின் பெற்றோர்களுக்குச் சொன்னால், அவர்கள் வேண்டியவற்றைச் செய்யக்கூடும்.

மாணவர்களுக்குள் தொற்று வியாதி பரவுவது ஸகஜமாயிருக்கின்றது. வியாதி கண்ட பிள்ளைகள் பள்ளிக்கூடம்போக முடிவதில்லை. அவர்களுக்கு ஸாதாரணமாக வரக்கூடிய நோய்கள்: கண்வலி, சிரங்கு முதலியனவாம். ஆகவே, இந்நோய்கள் கண்ட பிள்ளைகள் பள்ளிக்குப் போவதில்லை.

பிள்ளைகளின் வைத்திய பரிசோதனை விஷயமாய்க் கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் கீழ்க்கண்டவற்றைக் கவனிக்க வேண்டும்:—

வருஷத்தில் இத்தனை முறைகளென்று பிள்ளைகள் வைத்திய பரிசோதனை செய்யப்படவேண்டும். அப்போது காணப்படும் தேக ஸௌக்கியத்தைப்பற்றிய விவரம் ஒரு புஸ்தகத்தில் குறிக்கப்பட்டுவரவேண்டும்.

பள்ளிக்கூடத்தை அடுத்துள்ள ஆஸ்பத்திரிகள் அவ்வப்போது மாணவர்களின் தேகஸ்திதியை கவனித்துத் தக்க சிகித்ஸைகளைச் செய்துவரவேண்டும்.

தொற்று வியாதிகளைப்பற்றியும், மற்றும் சுகாதார விஷயங்களைப் பற்றியும் அவ்வவ்விடங்களில் வழங்கும் பாஷைகளில் துண்டுப் பத்திரிகைகள் பிரசுரிக்கப்பட்டு உபாத்தியாயர்களின் உபயோகத்திற்காக அனுப்பப்படவேண்டும். தொற்றுவியாதி சம்பந்தப்பட்ட பிள்ளைகளை உடனே கண்டுபிடித்து அவர்களை வைத்திய சிகித்ஸைக்கு அனுப்பவேண்டியது உபாத்தியாயர்களின் கடமையாகும்

இவைதவிர, பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளுக்குப் போதியவளவு வசதிகள் நன்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவாவென்பதும் கவனிக்கப்படவேண்டும்.

பிள்ளைகள் படிக்கும் அறைகளில் போதியவளவு வெளிச்சமும் நல்ல காற்றும் இருக்கும்படி பார்க்கவேண்டும். பிள்ளைகள் படிக்கும்போது புஸ்தகங்களில் நிழல் தங்கும்படி யிருக்கக்கூடாது. புஸ்தகங்களைப் பிள்ளைகள் கொஞ்சம் தூரத்திலிருந்து படிக்கும்படியாயிருக்கவேண்டும்.

படிப்பறையில் தும்பு தூசிகள் இல்லாமலிருக்கவேண்டும். தரையானது சிம்மிட்டி அல்லது செங்கல்களைக்கொண்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பிள்ளைகளின் உபயோகத்திற்காக கக்கூஸ்கள் ஸ்கூலையடுத்தாற்போல் கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இவைகளையொட்டி ஜலவசதிகளும் இருக்கவேண்டும்.

இவைபோன்ற இன்னும் பல வசதிகளையும், பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். மேற்குறித்த விஷயங்களைக் கல்வி இலாகா அதிகாரிகள் கவனித்துத் தக்கது செய்வார்களாயின், இப்போது பிள்ளைகள் பலவித நோய்களால் வருந்தும் எண்ணிக்கைக் குறையும்.

படிப்பு.

பிரதிதினமும் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் படிப்பதென்று வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். ஒழிவுகாலம் ஏற்பட்டபோது படிப்பதென்பது அவ்வளவு உசிதமன்று. நாம் எப்படி வேளாவேளைகளில் சாப்பிடுகிறோமோ, அப்படியே படிப்பதற்கும் ஒரு குறித்த காலம் இருக்கவேண்டும். இப்படிச் செய்வதனால் வரும் பலனை அனுபவத்தில் கண்டறியலாம்.

ஜெர்மன் ஸில்வர்.

ஜெர்மன்ஸில்வர் என்பது ஜெர்மனியில் உற்பத்தி செய்யப்படுவதில்லை; அதில் வெள்ளியும் இல்லை. இது முதன்முதல் சீனாவிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டது. இதில் செம்பு, நிக்கல், நாகம் ஆகிய மூன்று உலோகங்களும் சேர்ந்திருக்கின்றன

நக்ஷத்திரங்கள் மின்னுதல்.

நக்ஷத்திரங்கள் மின்னுவதற்குக் காரணம் அவைகளுக்கும் பூமிக்கும் இடையில் இருக்கும் காற்றானது ஸதா அசைத்துக்கொண்டிருப்பதே. குளிர்ந்த காலத்திலும், காற்று பலமாய் அடிக்கும் காலத்திலும் நக்ஷத்திரங்கள் அதிகமாய் மின்னும்

Agriculture and Co-operation.

விவசாயமும், கூட்டுறவும்.

சுடலை ஆவாரை.

சுடலை ஆவாரையானது கொளுஞ்சி முதலான வைகளைப்போல் ஒரு பசுந்தாள் உரமாக உபயோகப் படுகின்றது. இது கோதுப்பயிர் தினுஸைச் சேர்ந்தது. நஞ்செய் புஞ்செய் நிலங்கள், தோட்டக்கால், கருமண் செம்மண் நிலங்கள் ஆகிய பலவித நிலங்களிலும் இது நன்றாய் வளரும்; ஆனால், களர் நிலங்களில் வளர்வதில்லை. இதை விதைப்பதற்கு ஒரு குறித்த காலம் கிடையாது. எந்த மாதத்தில் வேண்டுமானாலும் விதைக்கலாம் கொளுஞ்சியைப்போலல்லாமல் பயிர் நன்றாகச் செழித்து வளர்கின்றது.

விதைத்த ஒரு வாரத்திற்குள் பயிர் முளைத்துவிடுகின்றது கோடைகாலத்திலும், பயிர் காய்ந்து போகாமல் ஆகாயத்திலுள்ள நீரைக் கிரஹித்துப் பசுமையாகவேயிருக்கின்றது. செடியானது சுமார் மூன்றடிமுதல் ஐந்தடிவரையில் வளரும்; மூன்றுமாத காலத்திற்குள் புஷ்பித்து விதை முதிரும்.

இச்செடியிலிருந்து விதை சேர்ப்பது கொளுஞ்சியைப்போல் அவ்வளவு கஷ்டமன்று ஆனால், அதிகமான காற்றடித்தால், அப்போது விதைகள் கொட்டுண்டுபோம்.

இச்செடியின் தழைகளைக் களர்நிலங்களுக்கு உபயோகித்தால், அவை கூடிய சீக்கிரத்தில் நல்ல நிலங்களாக மாறி விடுகின்றன இத்தழைகளை ஆடுமாடுகள் தின்பதில்லை.

மல எரு.

மல எருவானது சீனா, ஜப்பான் முதலான தேசங்களில் பயிர்களுக்குச் சிறந்த எருவாக உபயோகிக்கப்பட்டுவருகின்றது. நாம் மாட்டுச் சாணியை எவ்வளவு பத்திரமாகச் சேகரித்து எருவாக உபயோகிக்கிறோமோ, அவ்விதமே அவர்கள் மல எரு விஷயமாய்ச் செய்து வருகிறார்கள். நமது தேசத்தில் கிராமாந்தரங்களில் அநேகமாக எங்கும் இந்த வழக்கம் அனுஷ்டிக்கப்படுவதில்லை.

மல எருவைக் கீரைத்தண்டு, முள்ளங்கி முதலான பயிர்களுக்கு உபயோகித்தால், அவை மிக்க வீர்யமாயும் பருமனாயும் வளர்கின்றன. இதைச் சாம்பலுடனாவது, மண்ணுடனாவது கலந்து மக்கவைக்காமல் உபயோகித்தால், பயிர் சில தினங்களுக்குள் மிக்க வீர்யத்தோடு வளர்ந்து, பிறகு மஞ்சள் நிறமடைந்து இறந்துபோம். இந்த எருவை ஏராளமாகப் பயிர்களுக்கு உபயோகித்தாலும், போதியவளவு மழையில்லாவிட்டால், எருவின் காரத்தால் அவை எரிந்துபோய்விடும். ஆகவே, நீர்ப்பாய்ச்சலுள்ள பயிர்களுக்கே இதை உபயோகிப்பது நல்லது.

மென்னை அடைப்பான்.

இந்த வியாதியானது அடைப்பானைப்போல் ஒருவித தொற்று வியாதியாகும். இதற்கான விஷம் பிராணிகளின் இரத்தத்தில் சேருவதனால், இது உண்டாகின்றது. அதிகமாய் இந்த வியாதி எருமைமாடுகளுக்கே உண்டாகின்றது. மற்ற கால்நடைகளுக்கும்; இந்த வியாதி உண்டாவதுண்டு. மழை காலத்தில்தான் இது அதிகமாகப் பரவுகின்றது. இளமையாயுள்ள கால்நடைகளே அதிகமாக இந்நோயால் தாக்கப்படுகின்றன.

கிருஷிகர்கள் இந்த வியாதியைத் திட்டமாக இன்னதென்று அறியாமல் அடைப்பானென்று தீர்மானித்துவிடுகிறார்கள். ஏனெனில், இந்த இரண்டு வியாதிகளின் குறிகள் ஏறக்குறைய ஒத்திருக்கின்றன. மாட்டுக்கு இந்த மென்னை அடைப்பான் கண்டவுடனே, அதற்குக் கொடூரமான காய்ச்சலடிக்கும், தொண்டையில் வீக்கமுண்டாகும்; நாக்கும்வீங்கியிருக்கும்; வாயிலிருந்து நீர் வடியும். மாடு ஆகாரத்தை விழுங்குவதற்குக் கஷ்டப்படும்; மிகுந்த வருத்தத்துடன் மூச்சுவிடும்; அதன் கண்களையும் மூக்குத் துவாரங்களையும் கவனித்தால், அவை சற்று ஊதா நிறமாயிருப்பதாகக் காணப்படும். மாட்டுக்கு வியாதி சற்று முற்றுமானால், மஞ்சள் நிறமுள்ள உமிழ் நீர் அதன் வாயிலிருந்து வடிவதையும், மார்புவரை வீங்கியிருப்பதையும் காணலாம். இந்த வியாதியால் தாக்கப்படும் சில கால்நடைகளுக்கு, வேறு விதமான குறிகளும் காணப்படும்: மூத்திரம் இரத்தம்போல் சிவந்திருப்பது, வீக்கம் தொண்டையிலில்லாமல் முகம், வயிறு, கால் முதலான இடங்களில் காணப்படுவது ஆகிய இவைகளே. கிருஷிகர்கள் கால் நடைகளுக்கு இக்குறிகள் தோன்றியவுடன், வியாதியைத் திட்டமாக இன்னதுதானென்று அறிந்துகொண்டு வேண்டிய சிகித்ஸைகளை உடனே செய்யவேண்டும்.

Industry and Commerce.

கைத்தொழிலும், வியாபாரமும்.

குங்கிலியமும், கற்பூரத்தைலமும்.

குங்கிலியமும், கற்பூரத்தைலமும் இமயமலைச்சாரலில் விருத்தியாகும் தேவதாரு என்னும் மரத்தைத் துளைத்து, அதனின்று வடியும் திரவத்தைக் காய்ச்சி எடுக்கப்படுகின்றது. சென்ற 1908-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு இத்தொழிலானது பல நூதன இயந்திரங்களைக்கொண்டு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இத்தொழிலுக்காக ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் தொழிற் சாலைகளில் உற்பத்தியாகும் சரக்குக்கள், அந்நியநாடுகளினின்று இறக்குமதி செய்யப்படுவனவற்றைக்காட்டிலும் மிகவும் சிறந்ததே. சர்க்காரதிகாரிகள் இத்தொழிற் சாலைகளுள் இரண்டை நிர்வகித்து வருகின்றார்கள். கீழே குறிக்கப்படும் சென்ற ஐந்து வருஷக் கணக்குக்களால், இந்தியாவிற்கு அந்நிய நாடுகளினின்று குங்கிலியமும் கற்பூரத்தைலமும் எவ்வளவு இறக்குமதி செய்யப்பட்டுள்ளதென்றும், இவை இந்தியாவிலேயே எவ்வளவு உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளதென்றும் அறியலாம்.

வருஷம்.	குங்கிலியம்.		கற்பூரத்தைலம்.	
	இறக்குமதி அந்தர்.	இந்தியாவில் உற்பத்தி அந்தர்.	இறக்குமதி அந்தர்.	இந்தியாவில் உற்பத்தி.
1912—13	61,017	20,198	20,779	4,937
1913—14	44,788	20,096	16,050	8,837
1914—15	24,323	21,878	117,868	6,541
1915—16	30,765	34,640	7,320	9,320
1916—17	18,353	43,452	6,608	10,472

மேற்குறித்த கணக்கால், இத்தொழிலானது எவ்வாறு அபிவிருத்தியடைந்து வருகின்றதென்பது நன்கு விளங்கும். இன்னும், காலாவட்டத்தில் இத்தொழில் நன்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, நமது தேசத்துக்குத் தேவையானவளவு உற்பத்தியாகுமென்பதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன.

ஸோப்புக் கைத்தொழில்.

இப்போது நடந்துவரும் யுத்தம் காரணமாக எண்ணெய் வித்துக்கள் ஏராளமாக அந்நிய நாடுகளுக்குப் போகக்கூடாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, இதனால், இந்தியாவில் எண்ணெய் ஆட்டுந் தொழிலை விருத்திசெய்ய ஒரு நல்ல சமயம் வாய்த்திருக்கின்றது. மீண்டும் எண்ணெய் வித்துக்களை அன்னிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படும்வரை, இங்கு உற்பத்தியாகும் எண்ணெயை நாம் எவ்விதத்திலாவது உபயோகப்படுத்தவேண்டும். ஆகையால், இதைக் கொண்டுசெய்யப்படும் தொழில்கள் பலவற்றுள் சோப்புத் தொழில் ஒன்றாகும். இத்தொழிலை அபிவிருத்தி செய்ய இதுவே ஏற்ற சமயமாதலால், இச்சமயத்தைக் கைவிடாது, நாம் உபயோகித்துக்கொள்ளவேண்டியது அவசியமாகும்.

இந்தியாவில் ஸோப்புத் தொழிலானது மக்க திருப்திகரமாக நடைபெறவில்லை. இங்கிருக்கும் தொழிற்சாலைகளில் சாதாரண ஸோப்புகள் செய்யப்படுகின்றனவேயொழிய, உயர்ந்த வாஸனையுள்ளவை போதுமானவளவு தயாரிக்கப்படுவதில்லை. இவற்றின் தேவைகள் காலக்கிரமத்தில் எவ்வாறு அதிகப்பட்டுள்ளதென்பதைக் கீழ்க்கண்ட இறக்குமதி கணக்கால் தெரியலாம். இக்கணக்குகள் யுத்தத்திற்கு முன்பு எடுக்கப்பட்டவை.

வருஷம்.	அந்தர்.	மதிப்பு பவுன்கள்.
1909—10	255,111	309,155
1910—11	275,244	358,231
1911—12	324,651	418,413
1912—13	350,617	476,138
1913—14	362,860	500,400

மேற்கண்ட இறக்குமதிகணக்கைக் கவனித்தால், நாம் இத்தொழில் விஷயமாய் எவ்வளவு அபிவிருத்தியடையவேண்டியிருக்கின்றதென்பது புலப்படும். இப்போது நமது தேசத்தில், ஆங்காங்கு ஸோப்புத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஊக்கம் காட்டப்படுகின்றது. சில சுதேச சம்ஸ்தானங்களும் இத்தொழிலை ஆதரிக்க முன்வந்துள்ளார்கள். ஆதலால், சமயத்தைக் கைவிடாது நமக்குத் தேவையான பொருள்களை நாமே தயாரித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

Sanitation and Medicine.

சுகாதாரமும், வைத்தியமும்.

வாந்திபேதிக்குச் சில முக்கிய காரணங்கள்.

அகாலத்திலும் அளவுக்குமிஞ்சியும் உண்ணுதல். அடிக்கடி ஆகாரத்தை வித்தியாசப்படுத்தல். கெட்டுப்போன மாம்ஸவகைகளைப் புசித்தல். நிதானமாக ஜீர்ணமாகக்கூடிய ஆகாரவஸ்துக்களை அளவுக்குமிஞ்சி உண்ணல். எப்போதும் ஈரமான தரையில் வசித்தல். அசுத்தமான ஜலத்தைப் பருகுதல்., அசுத்தமான காற்றை சுவாஸித்தல். தேகத்தைப் பலவீனப்படுத்தும்படியான காரியங்களைச் செய்தல். இத்தகைய காரணங்களால் வாந்திபேதி உண்டாவது நிச்சயம்.

கறிவேப்பலை.

இந்தியாவில் சாதாரணமாக வீட்டுத்தோட்டங்களில் இது பயிர்செய்யப்படுகின்றது. இதன் துளிரானது வீடுகளில் குழம்பு முதலியன தாளிப்பதற்கு உபயோகப்படுகிறது. வாந்தியை நிறுத்துவதற்கு இதன் இலையைக் கஷாயமிட்டுக் கொடுக்கலாம். மூலவியாதி, சுரம், பித்தம், குன்மம் முதலியனவைகளுக்குக் கறிவேப்பலையைத் துவையல் செய்து உபயோகிக்கலாம்.

துளசியின் உபயோகம்.

இது நமது தேசத்தில் எங்கும் உண்டாகின்றது. இதற்குக் கற்பூரவாசனையும் காரமான ருசியுமுண்டு. இதன் தளத்தை இந்துக்கள் பூஜைக்காக உபயோகிக்கிறார்கள். இக்காலத்தவர்கள் அதன் மகிமையை அறியாமல அதைக் கேவலமாக மதிப்பதுண்டு. நமது பெரியோர்கள் வீடுகளிலும் குளக்கரைகளிலும் அச்செடியைவைத்து வளர்ப்பது, முக்கியமாக ஆரோக்கியத்தைக் கருதியே. துளசியானது ஔஷதச்சரக்காக உபயோகப்படுகின்றது. இதன் உதவியால் மலேரியா ஜ்வரமும் நிவிருத்தியாகின்றதென்று மேனாட்டு வைத்தியர்களாலும், சுதேச வைத்தியர்களாலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆகவே, ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் துளசியை வைத்துப்பயிர்செய்யவேண்டியது அவசியமாகும். இதன் காற்றுப்பட்டாலும் தேகம் ஆரோக்கியமான நிலைமையிலிருக்கும்.

சில சுகாதார விதிகள்.

நாம் எப்போதும் காலாகாலத்தில் மிதமாய் ஆகாரத்தைப் புசிக்கவேண்டும்.

எப்போதும் நன்றாய்ப் பழுக்காத அல்லது அழுகிப்போன பதார்த்தங்களை உண்ணக்கூடாது.

புதிதாய்ச் சமைக்கப்பட்ட ஆகாரத்தையே உண்பது நல்லது; ஆறிப்போன அன்னத்தைச் சாப்பிடுவது உசிதமன்று.

நாம் உடுக்கும் உடை முதலியன எப்போதும் சுத்தமாகவே யிருக்கவேண்டும். தேகபலம் சற்றுக்குறைந்தவர்கள் வெந்நீரில் ஸ்நானம் செய்வது நல்லது. அவர்கள் உண்ணும் ஆகாரம் எப்போதும் சாதாரணமானதும், சரீரத்திற்குப் புஷ்டிதரக்கூடியதாயு மிருக்கவேண்டும்.

General Notes.

பொதுக் குறிப்புக்கள்.

ஜில்லா போர்டு பிரசிடேண்டு.

இராஜாங்கத்தார் ஸ்தலசுய ஆக்ஷியை விஸ்தரித்து நமக்குச் சில சுதந்தரங்களைக்கொடுக்க முன் வந்திருப்பதைப்பற்றி நாம் சந்தோஷிக்கிறோம். ஆங்காங்குத் தாலூக்போர்டு, ஜில்லா போர்டு பிரிசிடெண்டுகளும், முனிசிபல் சேர்மென்களும் உத்தியோகப்பற்றில்லாதவர்களே இப்போது நியமிக்கப்பட்டு வருவதானது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. உதாரணமாக: வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் டிஸ்டிரிக்ட் போர்டு பிரிசிடெண்டு ஸ்தானமானது, வேலூர் முனிசிபல் சேர்மன் கான் பஹதூர் முகம்மத் அபிபுல்லா சாஹிப்பஹதூர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் கேட்டு ஆனந்திக்கிறோம். இவர் சிறந்த தேசாபிமானி; சுயநலத்தைக் கருதாது பொதுநன்மைக்கென்றே உழைத்து வருபவர். இவர் இதுவரை செய்துள்ள ஊழியத்தைக் கவனிப்போமாயின், இவரது அருங்குணங்களும் தேசபக்தியும் நன்கு விளங்கும். நமது நண்பர் கான்பஹதூர் முகம்மது அபிபுல்லா ஸாஹெப் பஹதூர் அவர்களுக்கு இராஜாங்கத்தார் இந்த பொறுப்புள்ள ஸ்தானத்தைத் தந்து கௌரவித்ததற்காக, அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த வந்தனத்தை அளிக்கிறோம்.

மணிலாக்கொட்டைப் பிண்ணாக்கு.

இதுவரை மணிலாக் கொட்டைப் பிண்ணாக்கானது கால்நடைகளுக்கு உணவாகவும் எருவாகவும் உபயோகிக்கக்கூடுமேயன்றி, மற்றபடி எதற்கும் பிரயோஜனப்படாதென்று கருதப்பட்டு வந்தது. இதைப்பற்றி பம்பாய் கவர்ன்மெண்டாரால் சில ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டன. அதன் பலனாக, இப்பிண்ணாக்கானது உணவுப் பொருளாகவும் செய்யப்படக்கூடுமென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

காகிதம் செய்வதற்கான புல்.

இந்தியாவில் காகிதக் கூழானது மூங்கில்களினின்றும், பலவித புல்லுகளினின்றும் செய்யக்கூடுமென்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்போது நமது தேசத்தில் சில பாகங்களில் யானைப்புல் என்று சொல்லப்படும் ஒருவகைப் புல்லினின்றும் காகிதக்கூழ்செய்யக்கூடுமென்று காட்டிலாகாதாரால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வியாபார முறையில் இப்புல்லினின்று காகிதக்கூழ் தயாரிக்கப்படுமானால், தக்க ஊதியம் கிடைக்கக்கூடுமென்று சொல்லப்படுகின்றது.